

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 K 447733 23 K
Tuzla, 05.03.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Tuzli, sudija Sinanović Emir, uz sudjelovanje zapisničara Zorić Darka, u krivičnom postupku protiv optuženog M. A., zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po Optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KTK 0091001 20 od 09.06.2023. godine, a koja je potvrđena dana 03.07.2023. godine, nakon javnog glavnog pretresa održanog dana 29.02.2024. godine, u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Serhatlić Čazima, optuženog M. A. i braniteljice optuženog Š. M., advokata iz Tuzle, donio je i javno objavio dana 05.03.2024. godine sljedeću

PRESUDU

Optuženi M. A., sin F.1 i majke F.2, rođene G., rođen ... godine u Č., nastanjen u Č., ulica ..., po zanimanju profesor biologije, VSS, zaposlen u Federalnoj upravi za inspekcijske poslove FBiH, po nacionalnosti Bošnjak, državljanin BiH, oženjen, otac dvoje mlđb djece, dobrog imovnog stanja, vojsku nije služio, ne vodi se u vojnoj evidenciji, posjeduje JMBG: ..., do sada neosuđivan,

Na osnovu odredbe člana 299. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

1. U vremenskom periodu od februara ... godine do aprila ... godine u T., kao službena osoba na mjestu direktora Kantonalne Uprave za inspekcijske poslove Tuzlanskog kantona (dalje; Kantonalna uprava), ovlašten u smislu odredbe člana 23. Zakona o inspekcijama Tuzlanskog kantona ("Službene novine TK", broj: 10/12, 13/15, 09/16), člana 22. Zakona o državnoj službi Tuzlanskog kantona (Službene novine TK broj 7/2017, 10/2017, 10/2018, 14/2018, 8/21 i 10/22 , dalje; Zakon) da rukovodi, predstavlja i zastupa Kantonalnu upravu, odgovoran za obavljanje svih poslova iz njene nadležnosti, te ovlašten da u smislu odredbe člana 31. Zakona odlučuje o pravima i dužnostima državnih službenika iz radnog odnosa, svjestan da takvim iskorištavanjem navedenih ovlaštenja drugome može pribaviti kakvu korist, na šta je pristao, to i učinio na način da je, postupajući suprotno interesima službe koja su proklamovana u članu 5. Zakona koja se odnose na zakonitost, transparentnost i javnost te odgovornost kod zapošljavanja, te člana 6. istog Zakona koji se odnose na zabranu diskriminacije prilikom zapošljavanja, ocjenjivanja, unapređivanja, kao i u drugim statusnim i radno-pravnim pitanjima državnih službenika,

svoja ovlaštenja službene osobe iskoristio tako što je, umjesto primjene odredbe člana 45. Zakona, kojom odredbom je propisan način unapređenja državnih službenika na viša radna mjesta u okviru državne službe u istom organu uprave, te provođenje procedure propisane odredbom člana 46. Zakona koja propisuje raspisivanje internog oglasa za unapređenje državnog službenika na više radno mjesto, zanemarujući i odredbe člana 32. Zakona o inspekcijama TK gdje je propisano da su Glavni kantonalni inspektori rukovodeći državni službenici sa posebnim ovlaštenjima za razliku od inspektora koji nisu rukovodeći državni službenici, isključivši na taj način, a protivno inetresima službe, iz procedure unapređenja sve druge državne službenike koji bi kroz proceduru internog oglašavanja kod unapređenja i po pravilnoj primjeni zakona mogli konkurisati na viša radna mjesta, pa je u tu svrhu umjesto pomenutih odredbi svjesno primijenio odredbu člana 33. Zakona, kojom je propisana isključivo procedura premještanja državnih službenika – tzv. horizontalno premještanje, što je uzimao kao izgovor za stvarno unapređivanje državnih službenika,

pa je na taj način izvršio više premještanja državnih službenika – inspektora na viša radna mjesta u tom organu državne službe koja su de iure i de facto značila unapređenje državnih službenika – inspektora bez propisane procedure, te tako:

a) S. A. kao državnog službenika do tada postavljenu na radno mjesto Stručni savjetnik za javne nabavke u Odjeljenju za IT, stručne i zajedničke poslove, koje je radno mjesto označeno u članu 10, stav 1, tačka i) Zakona sa opisom poslova i radnih zadataka iz člana 14, tačka G2 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta gdje je između ostalih radnih zadataka opisano da ista za svoj rad odgovara Pomoćniku direktora za ekonomsko-finansijske i pravne poslove, rješenjem o internom premještaju broj 17/1-34-001990/18 od 27.02.2018. godine premjestio na radno Pomoćnik direktora za IT, stručne i zajedničke poslove a koje radno mjesto je neposredno više u odnosu na dotadašnje i označeno kao radno mjesto iz člana 10, stav 1, tačka c) Zakona sa opisom poslova i radnih zadataka iz člana 14, tačka G1 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta gdje je kao prvi radni zadatak opisano da isti neposredno rukovodi Odjeljenjem za ekonomsko-finansijske i pravne poslove, a da pri tome nije proveo proceduru propisanu odredbom člana 46. Zakona koja propisuje raspisivanje internog oglasa za unapređenje državnog službenika na više radno mjesto, na koji način je S. A. osigurao korist u vidu unapređenja u neposredno višu poziciju u organu državne službe kojim rukovodi sa svim pravima koja proističu iz tog radnog mjesta,

b) Č. V. kao državnog službenika do tada postavljenu na radno mjesto Kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport u Inspektoratu za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, koje je radno mjesto označeno u članu 10, stav 1, tačka g) Zakona sa opisom poslova i radnih zadataka iz člana 14, tačka F2 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta gdje je između ostalih radnih zadataka opisano da ista za svoj rad odgovara Glavnom kantonalnom inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, rješenjem o internom premještaju broj 17/1-30-001217/20 od 03.02.2020. godine premjestio na radno Glavni Kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport u Inspektoratu za obrazovanje, nauku, kulturu i sport a koje radno mjesto je neposredno više u odnosu na dotadašnje i označeno kao radno mjesto iz člana 10, stav 1, tačka d) Zakona sa opisom poslova i radnih zadataka iz člana 14, tačka F1 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta gdje je kao prvi radni zadatak opisano da isti neposredno rukovodi Inspektoratom, a da pri tome nije proveo proceduru propisanu odredbom člana 46. Zakona koja propisuje raspisivanje internog oglasa za unapređenje državnog službenika na više radno mjesto, na koji način je Č. V. osigurao korist u vidu unapređenja u neposredno višu poziciju u organu državne službe kojim rukovodi sa svim pravima koja proističu iz tog radnog mjesta,

c) M. Z. kao državnog službenika do tada postavljen na radno mjesto Kantonalni inspektor za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove u Inspektoratu za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove, koje je radno mjesto označeno u članu 10, stav 1, tačka g) Zakona sa opisom poslova i radnih zadataka iz člana 14, tačka E2 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta gdje je između ostalih radnih zadataka opisano da ista za svoj rad odgovara Glavnom kantonalnom inspektor za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove, rješenjem o internom premještanju broj 17/1-04-002555/20 od 06.04.2020. godine premjestio na radno Glavni Kantonalni inspektor za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove u Inspektoratu za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove a koje radno mjesto je neposredno više u odnosu na dotadašnje i označeno kao radno mjesto iz člana 10, stav 1, tačka d) Zakona sa opisom poslova i radnih zadataka iz člana 14, tačka E1 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta gdje je kao prvi radni zadatak opisano da isti neposredno rukovodi Inspektoratom, a da pri tome nije proveo proceduru propisanu odredbom člana 46. Zakona koja propisuje raspisivanje internog oglasa za unapređenje državnog službenika na više radno mjesto na koji način je M. Z. osigurao korist u vidu unapređenja u neposredno višu poziciju u organu državne službe kojim rukovodi sa svim pravima koja proističu iz tog radnog mjesta,

Dakle, kao službena osoba u Federaciji, iskorištavanjem svog službenog položaja i ovlaštenja drugome pribavio kakvu korist

2. U vremenskom periodu od ...2016. godine do ...2016. godine u Tuzli, kao službena osoba – Direktor Kantonalne uprave za inspeksijske poslove TK (dalje; Direktor Kantonalne uprave) ovlašten u smislu odredbe člana 23. Zakona o inspekcijama Tuzlanskog kantona ('Službene novine TK', broj: 10/12, 13/15, 09/16) da rukovodi, predstavlja i zastupa Kantonalnu upravu te da je odgovoran za zakonito postupanje tog organa, postupajući suprotno interesima službe a u ličnu korist, svjestan da navedena ovlaštenja iskorištava u cilju da sebi pribavi kakvu korist što je i htio, to i učinio na način da je, na poziv austrijske firme „Ostap” Engineering & Consulting GmbH, koji poziv nije imao nikakve veze sa propisanom nadležnošću bilo koje oblasti nadzora Kantonalne uprave jer se radilo o privatnom pozivu za prezentaciju projekta izgradnje kanalizacije i vodosnabdijevanja općine Č., za koju posjetu su bili plaćeni troškovi smještaja i ishrane, za predmetno putovanje otvorio putni nalog broj 58/2016 od 05.10.2016. godine, te koristio službeno vozilo Kantonalne uprave za inspeksijske poslove marke „VW” tip „Golf V”, registarskih oznaka broj ... , što je suprotno članu 3. Pravilnika o uslovima i načinu korištenja i održavanja službenih putničkih vozila i kontroli utroška goriva i maziva u Kantonalnoj upravi za inspeksijske poslove Tuzlanskog kantona (Pravilnik KUIP TK-a broj 17/1-05-001406/16 od 18.02.2016. godine) kojim je propisano da se vozila uprave mogu koristiti samo za vršenje službenih poslova i zadataka iz nadležnosti uprave pod uslovima utvrđenim tim Pravilnikom te člana 3. stav 1., člana 5. i člana 11. stav 1. Uredbe o naknadama troškova za službena putovanja F BiH (Sl.novine F BiH 44/16), kojim je propisano da se pod dnevnicom podrazumijeva naknada za obavljen službeno putovanje državnog službenika, a da se pod ostalim naknadama za izdatke koji nastanu u vezi sa službenim putovanjem u inostranstvo i na području BiH podrazumijevaju izdaci koji nastanu u svrhu obavljanja službenog puta, te taj put u inostranstvo prikazao kao službeno putovanje, iako takvo putovanje nije imalo nikakva obilježja službenog putovanja, za koje je podnio izvještaj sa zahtjevom za isplatu troškova službenog puta (dnevnice i ostale vrste naknada), po kojem je od Ministarstva finansija TK-a naplatio dvije dnevnice, troškove goriva i putarine, u iznosu od 340,69 KM, na koji način je sebi ostvario korist u vidu službenog odsustva s posla i imovinske koristi na ime troškova službenog putovanja u inostranstvo.

Dakle, kao službena osoba u Federaciji, iskorištavanjem svog službenog položaja sebi pribavio kakvu korist.

Čime bi učinio produženo krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Na osnovu odredbe člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: tužilaštvo) je Optužnicom broj T03 0 KTK 0091001 20 od 09.06.2023. godine optuženom M. A. stavilo na teret učinjenje produženog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH).

Sud je potvrdio optužnicu dana 03.07.2023. godine, a kako se optuženi na ročištu za izjašnjenje o krivnji održanom dana 28.09.2023. godine izjasnio da nije kriv, postupak je nastavljen zakazivanjem glavnog pretresa.

Kantonalni tužilac je na glavnom pretresu održanom dana 29.02.2024. godine djelimično izmijenio činjenični opis predmetne optužnice pa je ista ubuduće glasila kao u izreci ove presude. Odbrani nije bilo potrebno dodatno vrijeme za pripremu.

Tužilaštvo je tokom dokaznog postupka na glavnom pretresu izvelo dokaze saslušanjem svjedoka I. A., Č. V., S. A., G. B., A. A., M. Z. te K. S.. Sud je tokom dokaznog postupka po prijedlogu tužilaštva također izvršio uvid u materijalne dokaze i to: Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o izmjeni Rješenja o plaći, na ime M. Z., od 07.05.2020. godine, Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o plaći državnog službenika, na ime M. Z., od 06.04.2020. godine, Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o internom premještanju državnog službenika, na ime M. Z., od 06.04.2020. godine, Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o izmjeni Rješenja o plaći, na ime S. A., od 07.05.2020. godine, Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o plaći državnog službenika, na ime S. A., od 08.04.2019. godine, Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o utvrđivanju položajnog dodatka, na ime S. A., od 03.04.2018. godine, Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o plaći državnog službenika, na ime S. A., od 27.02.2018. godine, Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o premještanju državnog službenika, na ime S. A., od 27.02.2018. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, MUP TK, Sektor kriminalističke policije, broj 08-06/3-4-1266/20 od 08.06.2020. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije, MUP TK, Sektor kriminalističke policije, broj 08-06/3-4-1266-III/20 od 08.06.2020. godine, Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o internom premještanju državnog službenika, na ime Č. V., od 03.02.2020. godine, Rješenje Kantonalne uprave za inspeksijske poslove o plaći državnog službenika, na ime Č. V., od 03.02.2020. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta MUP TK, Sektor kriminalističke policije, broj 08-06/3-4-142-II/20 od 28.04.2020. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, MUP TK, Sektor kriminalističke policije, Odsjek za borbu protiv privrednog kriminala i korupcije, broj 08-06/3-4-142-II/20 od 28.04.2020. godine, Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Kantonalne uprave za inspeksijske poslove Tuzlanskog kantona, Akt Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KTK 0091001 20 od 26.05.2023. godine,

Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta MUP TK, Sektor kriminalističke policije broj 08-06/3-5-1266/17 od 26.05.2023. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, MUP TK, Sektor kriminalističke policije, broj 08-06/3-5-1266/17 od 26.05.2023. godine, Akt Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KTK 0091001 20 od 26.05.2023. godine, Akt Agencije za državnu službu BiH, broj 11-06-1-86/23 od 26.05.2023. godine, sa priložima, Akt Ministarstva finansija broj 07/1-30-14326-1/20 od 16.07.2020. godine, sa priložima: Kopija naloga za službeno putovanje broj 58/2016 od 05.10.2016. godine, Kopija naloga blagajni za isplatu broj 260 od 17.10.2016. godine, Kopija računa sa benzinske pumpe na iznos od 39,98 Eura, Kopija računa za vinjetu u iznosu od 11 Eura, Kopija zahtjeva za odobravanje službenog putovanja u inostranstvo broj 17/1-05-006145-10301-0001 od 05.10.2016. godine, Ovjerena analitička kartica o isplati dnevnica u iznosu 196,00 KM, Evidencija korištenja vozila, Pravilnik o uslovima i načinu korištenja i održavanja službenih putničkih vozila i kontroli utroška goriva i maziva u KUIP TK, Dopis općinskog vijeća Općine Č. broj 01-45-306/24 od 24.01.2024. godine sa priložima i to Uvjerenje za M. A. koji je izabran za vijećnika Općine Č. na lokalnim izborima 2008. godine, Uvjerenje za M. A. koji je izabran na lokalnim izborima 07.10.2012. godine za vijećnika u Općinskom vijeću Č., Odluka o imenovanju radnih tijela Općinskog vijeća Č. od 31.12.2008. godine, Odluka o izboru predsjedavajućeg općinskog vijeća Č. od 11.07.2012. godine, Odluka o imenovanju radnih tijela općinskog vijeća Č. od 12.07.2013. godine.

Tokom dokaznog postupka na glavnom pretresu, a na prijedlog odbrane, saslušani su svjedoci O. J., K. I., L. J., M. S., S. A. te H. D.. Sud je tokom dokaznog postupka po prijedlogu odbrane također izvršio uvid u materijalne dokaze i to: Zahtjev za dostavu podataka upućen od strane branitelja M. A. KUIP od 15.11. pod brojem 01-15/MŠ/23, Rješenje o odobravanju pristupa informacijama KUIP TK broj 17/1-04-008294/23 od 24.11.2023. godine sa spiskom dokumentacije koja je odobrena za umnožavanje i dostavljena odbrani, Rješenje o internom premještanju državnog službenika broj 17/1-30-001217/20 od 03.02.2020. godine sa logo ispisom iz programa lotus i povratnicom kao dokaz o dostavi rješenja Agenciji za državnu službu FBiH vezano za interni premještaj Č. B., Rješenje o internom premještanju državnog službenika broj 17/104002555/20 od 06.04.2020. godine sa logom ispisom iz programa lotus i povratnicom kao dokaz o dostavi rješenja Agenciji za državnu službu FBiH vezano za interni premještaj M. Z., Rješenje o internom premještanju državnog službenika broj 17/1-34-001990/18 od 27.02.2018. godine sa logom ispisom iz programa lotus i povratnicom kao dokaz o dostavi rješenja Agenciji za državnu službu FBiH vezano za interni premještaj S. A., Rješenje o postavljenju državnog službenika broj 17/1-34-007380/17 od 02.08.2017. godine sa logom ispisom iz programa lotus za postavljenje H. A., Rješenje o postavljenju državnog službenika broj 17/1-34-007377/17 od 02.08.2017. godine sa logom ispisom iz programa lotus za postavljenje P. S., Rješenje o postavljenju državnog službenika broj 17/1-34-007358/17 od 04.08.2017. godine sa logom ispisom iz programa lotus za postavljenje I. B., Rješenje o postavljenju državnog službenika broj 17/1-34-007501/17 od 18.07.2019. godine sa logom ispisom iz programa lotus za postavljenje S. T., Pravilnik o unutrašnjoj organizacije KUIP TK iz juna 2017. godine broj predmeta 17/1-05-003831/17 od 23.06.2017. godine koji sadrži saglasnost Vlade TK od 18.07.2017. godine sa logo ispisima iz programa lotus, Akt KUIP upućen timu za prevenciju korupcije TK broj 17/1-04-000415/23 od 03.08.2023. godine sa logo ispisom iz programa lotus, Rješenje odbora državne službe za žalbe broj 01-34-890/17 od 10.04.2019. godine kojim je odbijena kao neosnovana žalba državnog službenika D. N., Presuda Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 Rs 358350 19 Rs od 09.10.2020. godine kojom se odbija tužbeni zahtjev državnog službenika D. N., Presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 Rs 358350 21 Rsž od 13.12.2022. godine kojom se žalba D. N. odbija i presuda prvostepenog suda potvrđuje u cijelosti, Obavijest KTTK broj T03 0 KTK 0089844 20 od 31.03.2023. godine

o donesenoj naredbi o obustavi istrage pod istim brojem, Zapisnik o saslušanju osumnjičenog M. A. pred KT TK u predmetu isti broj od 14.07.2022. godine, Dokumentacija pribavljena po zahtjevu za pristup informacija upućen od strane A. M. Vladi TK dana 27.06.2023. godine i to Rješenje Vlade TK ured Vlade broj 02/3-04-025161/23 od 31.07.2023. godine kojim se odobrava pristup informacijama, Odluka Vlade TK o davanju saglasnosti broj 02/1-04-1778/20 od 28.01.2020. godine saglasnost za interni premještaj Č. B., Zaključak Vlade TK pod brojem 02/1-05-30252/19 od 03.10.2019. godine, Zaključak Vlade TK o izmeni zaključka broj 02/1-05-30252/19 od 03.10.2019. godine pod brojem 02/1-04-10863/20 od 27.03.2020. godine, Mišljenje Ministarstva pravosuđa i uprave TK broj D-06/1-30-015805-23 od 26.07.2023. godine dostavljeno po zahtjevu A. M. od 06.07.2023. godine vezano za primjenu člana 33. Zakona o državnoj službi TK-a, Podaci koji su dostavljeni od strane Grada T. po prethodnom zahtjevu odbrane direktno Općinskom sudu u Tuzli od strane stručne službe za poslove gradonačelnika uz dopis broj 14-30-867-2024 od 19.01.2024. godine kako slijedi: Rješenje o internom premještaju postavljenju državnog službenika i utvrđivanju platnog razreda i koeficijenta za obračun plaće broj ME314 od 23.09.2020. godine za državnog službenika Z. K. sa dostavnicom o prijemu rješenja, Rješenje o internom premještaju postavljenju državnog službenika i utvrđivanju platnog razreda i koeficijenta za obračun plaće broj ME459 od 05.01.2021. godine za državnog službenika A. A. T., Rješenje o internom premještaju postavljenju državnog službenika na radno mjesto u organu državne službe i utvrđivanju platnog razreda i koeficijenta za obračun plaće broj ME407 od 28.04.2023. godine za državnog službenika H. O., Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji gradskih organa uprave i stručnih službi grad T. od 05.08.2022. godine uz dopis branioca i uplatu radi umnožavanja zahtjevane dokumentacije, Podaci pribavljeni po zahtjevu odbrane upućeni KUIP dana 26.01.2024. godine po osnovu rješenja o odobravanju pristupa informacijama informacijama broj 17/1-04-008294/23 od 30.01.2024. godine i to sporazum sklopljen između KUIP TK i Grada T. broj 02/30-A-4316/1-2021 od 01.04.2021. godine sa logo ispisom iz programa lotus na osnovu koga državna službena LJ. P. preuzeta iz KUIP te rješenje o postavljenju državnog službenika P. LJ. broj 17/1-34-007348/17 od 04.08.2017. godine sa logo ispisom iz programa lotus, 2 fotografije sa internet bloga Općine Č. i to fotografija bloga vezana za potpisivanje ugovora o izgradnji vodovoda i kanalizacije u Općini Č. - objava od 18.07.2012. godine te fotografija bloga vezana za projekat o izgradnji kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine Č. od 25.09.2012. godine, fotografija objave na web stranici OSTAP Engineering Consulting GmbH ... od zvaničnog prijema od 06.10.2016. godine, fotografija objave na web stranici Općine Č. vezana za projekat dodatnog vodosnabdijevanja K. od 21.09.2016. godine, fotografija objave na stranici Faktor od 13.12.2016. godine da Vlada ... općini Č. dodjeljuje iznos od 147.059 KM za vodosnabdijevanje za dalje projekte, fotografija objave na web stranici Općine Č. o nastavljanju radova na izgradnji kolektora B u B. od 27.10.2017. godine, fotografija objave od 18.12.2017. godine vezana za realizaciju kanalizacionog voda u V. selu, fotografija vezana za projekt sekundarne mreže kanalizacije uz glavni kolektor B upotrebljenih voda od 20.09.2018. godine, fotografija vezana za plan realizacije projekta kojim će biti riješeno navodnjavanje od 31.07.2019. godine, Rješenje Odbora državne službe za žalbe broj 01-34-1200/17 od 28.12.2023. godine.

Kantonalni tužilac je u završnim riječima izjavio da tužilaštvo, nakon provedenog dokaznog, smatra dokazanim činjenične navode izmijenjene optužnice. Tužilac je potom dao vlastitu ocjenu okolnosti konkretnog slučaja i izvedenih dokaza, kako optužbe tako i odbrane, slijedom čega je tužilac sudu predložio da optuženog oglasi krivim i izrekne mu krivičnopravnu sankciju propisanu za predmetno krivično djelo, uzimajući u obzir sve okolnosti učinjenja istog te ličnost optuženog.

S druge strane, braniteljica optuženog je u završnim riječima istakla da odbrana tvrdi da Kantonalno tužilaštvo nakon provedenog postupka izvođenjem dokaza tokom glavnog pretresa nije dokazalo van razumne sumnje da je njen branjenik učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Braniteljica optuženog je zatim dala vlastitu ocjenu izvedenih dokaza i okolnosti konkretnog slučaja, navodeći potom da tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi na bilo koji način iskoristio svoja ovlaštenja i time pribavio sebi ili drugom bilo kakvu korist, da je na bilo koji način postupio u suprotnosti sa interesima službe, da je na strani bilo kog lica nastupila štetna posljedica, a sve u vrijeme i na način opisan u optužnici, slijedom čega odbrana predlaže da sud optuženog oslobodi od optužbe. Također, braniteljica optuženog je predložila da sud, ukoliko pronađe da postoji osnov za utvrđivanje krivnje optuženom, prilikom odlučivanja o krivičnopravnoj sankciji ima u vidu olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, a prije svega da do sada nije osuđivan, da se radi o ozbiljnoj i odgovornoj osobi koja ima dvoje malodobne djece, da je oženjen, da je svojim dosadašnjim radom uvijek bio aktivno uključen u poboljšanje uslova života i rada u široj društvenoj zajednici, pa bi, prema mišljenju odbrane, izricanje i blaže kazne od zakonom propisane ostvarilo svrhu kažnjavanja u konkretnoj situaciji.

Optuženi se u završnim riječima pridružio navodima braniteljice.

Cijeneći izvedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH), sud je utvrdio kako slijedi:

Iz iskaza svjedokinje I. A. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedokinja od novembra 2007. godine zaposlena u Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove (u daljem tekstu: KUIP) na poslovima sekretara uprave. Opisujući poslove koje je obavljala, svjedokinja je izjavila da organi uprave, u koje spadaju ministarstva i samostalne uprave, imaju svog rukovodioca, što je u slučaju Kantonalne uprave za inspekcijske poslove direktor, dok je drugi u hijerarhiji sekretar koji je direktno odgovoran direktoru, a sve ostalo su osnovne organizacione jedinice kojima također rukovode rukovodioci, odnosno glavni inspektori kada je u pitanju KUIP. Posao svjedokinje je uglavnom da ukazuje na neke probleme, da koordinira rad osnovnih organizacionih jedinica, da odgovara za ljudske i materijalne finansijske resurse koji su joj povjereni, saraduje sa organima državne vlasti i pravnim licima, učestvuje u korespondenciji, u izradi izvještaja, programima rada i slično. Osim navedenog, svjedokinja je od prethodnog i od tadašnjeg direktora imala ovlaštenje da mijenja istog u njegovom odsustvu, pa tako i da potpisuje akte koji su bitni za efikasno obavljanje poslova u upravi uključujući finansijsku dokumentaciju i rješenja iz radnih odnosa. Na upit tužioca u kojem vremenskom periodu je optuženi M. A. obavljao dužnost direktora KUIP, svjedokinja je odgovorila da je isti po hapšenju prethodnog direktora D. B. imenovan za vršioca dužnosti direktora KUIP i to polovinom decembra 2015. godine, a na period od 6 mjeseci, pa je optuženi, prema sjećanju svjedokinje 3 puta bio u tom statusu sve do 2017. godine kada je usvojen Zakon o državnoj službi te kada je optuženi imenovan na poziciju direktora sa mandatom od 5 godina, na kojoj poziciji je optuženi ostao do septembra 2018. godine, kada je promijenjena vlast i kada je optuženi smijenjen. Od septembra do novembra 2019. godine dužnost direktora je obnašao Š. M., a potom je ponovno imenovan M. A. i to od novembra 2019. godine do juna 2021. godine, kada je ponovno došlo do smjene vlasti i smjene direktora. Na upit tužioca da li je od imenovanja M. 2015. godine na mjesto vršioca dužnosti direktora bilo smjena rukovodećih državnih službenika, glavnih inspektora u toj vrijeme u KUIP i ako jeste kako se to dešavalo, ko su bila ta lica i šta se sve dešavalo kada su u pitanju te smjene, što podrazumijeva i period 2018. godine do aprila 2020. godine, svjedokinja je odgovorila da je od 2016. godine, za vrijeme dok je još uvijek važio Federalni zakon o državnoj službi, došlo do izmjena u

rukovodećem kadru, pa je tako svjedokinja pomenula da je nakon odlaska glavnog kantonalnog inspektora za obrazovanje nauku, kulturu i sport S. E., direktor donio rješenje da inspektorica za obrazovanje, nauku, kulturu i sport pored svojih poslova obavlja i poslove glavnog inspektora. S tim u vezi, svjedokinja je objasnila da je doneseno rješenje, jer se nije moglo vršiti nikakvo pomjeranje na više radno mjesto, a jer to Zakon o državnoj službi FBiH nije na takav način podrazumijevao, nije bio dozvoljen nikakav interni premještaj, tako da je pomenuta inspektorica obavljala te poslove. Dalje je svjedokinja izjavila da je takav slučaj bio i sa tržišnom inspektoricom H. A., koja je obavezana da pored poslova inspektora obavlja i poslove glavnog inspektora, a nakon što je otišla glavna inspektorica D. I. S tim u vezi, svjedokinja je pojasnila da je zbog svega toga bila diskutabilna plata u tim slučajevima, a obzirom da je zaključak Vlade bio da za obavljanje poslova drugog radnog mjesta pripada uvećanje plate do 10 %, čime je primjerice A. bila nezadovoljna, zbog čega su oni pristupili proceduri izmjene tog zaključka Vlade koji je važio do 31.12.2016. godine, tako da je izbačen taj procenat od 10 %, a nakon toga su donosili rješenje o povećanju plate u pomenutim situacijama i to za 29 %, gledajući da se ne pređe u sljedeći platni razred niti da isto bude veće od 50 % dotadašnje plate, što je sve bilo do 2017. godine kada je donesen Zakon o državnoj službi TK, a nakon toga i uredbi o poslovima osnovne djelatnosti, dopunskim poslovima. Dalje je svjedokinja rekla da je do donošenja Zakona o državnoj službi u TK važio Kantonalni zakon o preuzimanju Zakona o državnoj službi FBiH kao kantonalni propis. Na upit da se izjasni o stavu i držanju direktora M. nakon stupanja na snagu novog Zakona o državnoj službi TK, svjedokinja je objasnila da su svi čekali donošenje uredbe kojom je propisana obaveza donošenja pravilnika o unutrašnjoj organizaciji shodno članu 52., nakon čega su svi organi donijeli pravilnike te uputili Vladi radi izdavanja saglasnosti, pa je isto učinila i KUIP. Također, uredbom je određeno da će se u roku od 30 dana izdati rješenja o postavljenju za državne službenike i namještenike koji su zatečeni na poslu, odnosno da će se namještenici rasporediti na radna mjesta za koja ispunjavaju opće i posebne uslove, što je bila obaveza svih organa, pa tako i KUIP. Svjedokinja je istakla da je sve to interesovalo i direktora M., odnosno da je istog interesovalo da li je moguće pomijeranje tadašnjih državnih službenika na niže i više pozicije, o čemu je M. razgovarao sa svjedokinjom.

Tako je svjedokinja izjavila da je M. htio tadašnjeg pomoćnika D.N. rješenjem spustiti na niže radno mjesto, kao i glavnu inspektoricu rada P. LJ. i to na poziciju inspektora rada, a na njeno mjesto glavnog inspektora rada postaviti inspektoricu rada B. O. I., za što je sve M. pitao svjedokinju, odnosno rekao je da bi htio te izmjene, pomenuvši imenovane, a jer je svjedokinja morala izdati ta rješenja. Svjedokinja nije bila sigurna da li se to tako može uraditi, zbog čega su odlučili da to provjere, pa su tim provjerama dobili jedno takvo rješenje od Ministarstva energetike i rudarstva, ali svjedokinja nije imala ništa drugo osim tog jednog rješenja koje je ukazivalo na pomenuto postupanje. U vezi sa navedenim, svjedokinja je istakla da joj je M. rekao da izda rješenja i to D. N. za mjesto stručnog savjetnika što je niže od pomoćnika, zatim za P. LJ. sa pozicije glavnog inspektora na nižu poziciju inspektora rada, potom za B. O. I. sa mjesta inspektora rada na mjesto glavnog inspektora, a za A. na mjesto glavnog inspektora, koja je do tada pored svojih poslova obavljala poslove glavnog inspektora, te za S. za glavnog inspektora obrazovanja, nauke, kulture i sporta. M. je tada otišao na godišnji, pa su N. i A. završeni kada je M. došao, a svjedokinja je pisala 'po ovlaštenju' jer joj je tako rečeno. Svjedokinja je uradila što je od nje traženo, ali ona nije bila sigurna u to sve, obzirom da je Zakon o državnoj službi Federacije bio jasan kada je u pitanju pomjeranje, unapređenje, kako je to svjedokinja navela. Nadalje, svjedokinja je opisala da su se zahtjevi M. odnosili samo na prethodno pomenuta lica, a na donesena rješenja su LJ. i N. uložili žalbe Odboru državne službe za žalbe, koji postupak je trajao dugo, ali je Odbor odbio njihove žalbe. Prema kazivanju svjedokinje, N. se žalio i kada je na mjesto pomoćnika umjesto njega postavljena S. A. i to nakon što je donesen zakon te nakon što su se izdala rješenja, pa je to mjesto pomoćnika ostalo

upražnjeno do marta sljedeće godine, jer A. nije pristala na poziciju, a N. je već izdato rješenje za stručnog savjetnika. Pomenuta postavljena državnih službenika su uslijedila nakon donošenja novog Zakona o državnoj službi TK i Uredbe o poslovima osnovnih djelatnosti državnih službenika i namještenika, te su ta postavljenja išla u jednom paketu, izjavila je svjedokinja. Objašnjavajući situaciju sa S. A., svjedokinja je navela da je ostalo neriješeno radno mjesto pomoćnika za IT poslove, ali A. nije htjela da bude pomoćnik, a ista je do tada bila stručni savjetnik za ekonomsko – finansijske poslove, a nastavila je obavljati poslove stručnog savjetnika za javne nabavke. Svjedokinja je istakla da je bilo nekoliko internih premještanja po novom zakonu, a A. je postavljena na mjesto pomoćnika za IT sektor od marta 2018. godine. Svjedokinja se nije slagala sa time, o čemu je obavještavala i M., ukazujući pri tome na odredbe člana 46. i odredbe o unapređenju i internom oglasu, ali nije bilo potrebno zeleno svjetlo svjedokinje da bi se takva premještanja izvršila. Svjedokinja nije bila sigurna u primjenu novog zakona te je smatrala da je najbolje raditi putem unapređenja, što je svjedokinja i saopštila M., ali M. time nije bio zadovoljan te je tražio drugo mišljenje, pri čemu je svjedokinji rekao da izradi nacrt rješenja za A. interni premještaj. Dalje je svjedokinja izjavila da su osim premještanja A. bila još dva interna premještanja u 2020. godini i to Č. V. u februaru, a M. Z. u aprilu, temeljem odredbe člana 33.. Osim navedenog, svjedokinja je istakla da je M. bio pod uticajem H. A., pa je svjedokinja strahovala zbog svega toga, navodeći da tako u prvom mandatu M. S. T., stručni savjetnik za pravne poslove, nije bila u dobrim odnosima sa imenovanima, zaposlenici su se plašili da bi internim premještanjem mogli dospjeti na niže pozicije, pa je tako T. otišla na bolovanje, a svjedokinja je morala raditi njene poslove te je M. svjedokinji, prema njenom kazivanju, govorio 'Voliš ti to raditi, ja ću tebe za stručnog savjetnika'. Na pitanje tužioca da li joj je poznato da li je nekada ispoštovana procedura Zakona o državnoj službi kada je u pitanju unapređenje državnih službenika na način kako to propisuje član 46., svjedokinja je odgovorila da jeste ispoštovana takva procedura u drugom mandatu M. i to kada je izmijenjen Zakon o inspekcijama 2020. godine, pa je promijenjen inspektorat, tako da je razdvojen saobraćaj i trgovina, kojim inspektoratom je rukovodila A., pa je inspektorat za promet roba prešao u tržišne, a s druge strane su bili saobraćaj i cestovno. Zakonom o inspekcijama je također predviđeno da će se izdati rješenja za postojeće zaposlenike u skladu sa općim i posebnim uslovima, a A. nije dobila rješenje za glavnog inspektora, već je to radno mjesto ostalo upražnjeno, nakon čega je raspisan interni oglas za unapređenje, na koji oglas su se prijavili A. i kandidat H., te je H. izabran. Također, svjedokinja je objasnila da pomjeranje državnog službenika sa mjesta inspektora na mjesto glavnog inspektora podrazumijeva unapređenje, odnosno napredovanje, a koje se odražava na položaj i platu istog, na način da, kada je u pitanju položaj, isti kao glavni inspektor rukovodi inspektoratom, raspoređuje zaposlenike, predstavlja upravu i slično, a kada je u pitanju plata, glavni inspektor ima platu četvrtog platnog razreda, odnosno ima daleko bolju platu te ima i postotak od 30% po Zakonu o inspekcijama, odnosno ima veći koeficijent. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedokinje od strane braniteljice optuženog, svjedokinja je potvrdila da su H. A. i P. S. obavljale dodatne poslove osim poslova svog radnog mjesta i to poslove glavnog inspektora, te da se imenovanim povećala plata za 29% nakon što je Ministarstvo finansija TK vratilo prvo rješenje, kako je to svjedokinja prethodno objasnila, ali svjedokinja ne zna da li je drugo rješenje provedeno, jer ona više ništa nije radila po tom pitanju. Dalje je svjedokinja navela da je strahovala od internog premještanja, a jer je imala kredite i druge poteškoće, zbog čega ne bi mogla čekati rješavanje Odbora po eventualnoj žalbi na takvo premještanje, a imajući u vidu da je, primjerice, tek nedavno riješeno po žalbi Č. V. iz 2014. godine na rješenje o ocjeni. Dalje je svjedokinja izjavila da do predmetnih izmjena zakona, odnosno donošenja novog zakona, nije bilo dozvoljeno unapređenje internim premještanjem, pa svjedokinji nisu bile sasvim jasne nove odredbe o unapređenju i premještanju sadržane u članovima 33. i 46., zbog čega su se oni raspitivali o primjeni navedenih odredbi. Na dalji upit braniteljice optuženog, svjedokinja je

rekla da je kao sekretar uprave, te kao osoba koja je radila određene poslove povjerene radnom mjestu S. T., pripremila rješenje o internom premještanju Č. V. te činjenično i pravno obrazloženje istog, a nakon prethodnih konsultacija sa M., koji u takvim situacijama kaže šta se treba navesti u rješenju. Svjedokinja je navela da je pomenuta V. 2020. godine interno premještena na radno mjesto glavnog kantonalnog inspektora za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, ali se svjedokinja nije mogla sjetiti da li je V. poslove tog radnog mjesta već faktički obavljala prije nego što je interno premještena, a nakon odlaska S. u penziju. Imenovanjem V. na mjesto glavnog inspektora se tada nije povećao broj izvršilaca u tom inspektoratu, navela je svjedokinja, rekavši još i da je V. kao kantonalni inspektor preuzeta iz Ministarstva obrazovanja još 2011. ili 2012. godine, kao i da je vjerovatno da je imenovana ispunjavala opšte i posebne uslove za interni premještaj na mjesto glavnog inspektora u inspektoratu za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, odnosno da je ista imala odgovarajuću stručnu spremu, ispunjavala uslove radnog mjesta koji su propisani pravilnikom, ali se svjedokinja nije mogla tačno sjetiti svega, obzirom da nije uvijek bila u toku. Također, svjedokinja je kazala da je primjerak tog rješenja o internom premještanju državnog službenika trebao biti dostavljen Agenciji za državnu službu FBiH, ali svjedokinja nije znala da li je to i učinjeno, jer te poslove radi stručni savjetnik. Kada je u pitanju osporavanje rješenja o internom premještanju Č. V., svjedokinja je izjavila da na isto niko drugi nije mogao prigovoriti, odnosno uložiti žalbu na isto, niti je ko imao pokrenuti sudski postupak. Osim toga, svjedokinja je rekla da je u vrijeme premještanja V. bila potrebna saglasnost Vlade ... za interni premještaj, te su u konkretnom slučaju od Vlade ... i dobili saglasnost za predmetno premještanje. Svjedokinji je u vrijeme donošenja rješenja bila poznata sadržina rješenja o internom premještanju državnog službenika Č. V. od 03.02.2020. godine, ali se svjedokinja sadržine istog rješenja nije mogla sjetiti prilikom saslušanja na glavnom pretresu. Na pitanje braniteljice optuženog da li je prilikom obrade tog rješenja u njega unijela relevantne odredbe člana 32. i 33. Zakona o državnoj službi TK kao osnov za interni premještaj, svjedokinja je odgovorila da prilikom donošenja rješenja uvijek postoji zakonski osnov te se isti navodi, pri čemu svjedokinja nije odbila izvršiti nalog za pripremu predmetnog rješenja. Nadalje, svjedokinja je izjavila da je M. u više navrata kontaktirao upravnog inspektora Ministarstva pravosuđa i uprave o zakonitosti takvog načina internog premještanja, kao i L. J., ali svjedokinja nije znala šta je L. J. rekla M. Svjedokinji nije bilo poznato da li su u to vrijeme na isti način vršeni interni premještaji i u drugim institucijama za koje se primjenjuje Zakon o državnoj službi u gradu Tuzla u ministarstvima na području TK. Kada je u pitanju ranije pomenuto rješenje Ministarstva energetike i rudarstva, svjedokinja je izjavila da je isto preuzeto u momentu donošenja zakona, a izjašnjavajući se o postavljenju D. N., koji je ranije bio pomoćnik direktora, na mjesto stručnog savjetnika, svjedokinja se izjasnila da je odbijena D. žalba podnesena Odboru za žalbe, kao i da je isti podnio tužbu, ali je donesena pravosnažna presuda kojom se odbija tužbeni zahtjev za poništenje takve odluke. Govoreći o internom premještanju M. Z. 06.04.2020. godine, svjedokinja je rekla da je Z. bila jedini službenik u inspektoratu za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove, a jer je zdravstveni inspektor iz istog inspektorata prešao u Agenciju za lijekove u aprilu 2018. godine. Također je u tom periodu izvršena izmjena sistematizacije, tako da je u isti inspektorat uvrštena i veterinarska struka, dok se svjedokinja nije mogla sjetiti da li je Z. nakon početka pandemije corona virusa obavljala poslove i kao sanitarni inspektor, ali je svjedokinja navela da je Z. vjerovatno obavljala i te poslove. Rješenje o internom premještanju M. Z. je također trebalo biti dostavljeno Agenciji za državnu službu FBiH, ali se svjedokinja nije mogla izjasniti da li je to i učinjeno. Povodom internog premještanja M. Z. niko nije podnio bilo kakvu formalnu primjedbu ili žalbu na isto, niti je pokrenut neki formalni postupak te za ovaj interni premještaj nije bila potrebna saglasnost Vlade TK. Na dalji upit braniteljice da li je na isti način postupljeno i prilikom donošenja rješenja o internom premještanju i za državnog službenika S. A., koja je premještena sa mjesta stručnog savjetnika za javne nabavke na mjesto pomoćnika

direktora za IT stručne i zajedničke poslove, svjedokinja je odgovorila da je i u njenom slučaju doneseno rješenje o internom premještanju ako se u istom rješenju poziva na članove 32. i 33. To mjesto pomoćnika direktora je bilo upražnjeno u februaru 2018. godine, a svjedokinja je izjavila da misli da S. A. jeste ispunjavala opće i posebne uslove za ovaj interni premještaj, da je imala odgovarajuću stručnu spremu, ispunjavala uslove radnog mjesta koji su propisani pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji. Prema saznanju svjedokinje, S. A. nije prethodno po ovlaštenju direktora, nakon premještaja prethodnog pomoćnika direktora na drugu poziciju, obavljala i poslove pomoćnika direktora sve do njenog zvaničnog premještaja na tu poziciju. Za premještaj S. A. nije bila neophodna prethodna saglasnost Vlade TK, a svjedokinji nije bilo poznato da li je primjerak ovog rješenja dostavljen Agenciji za državnu službu FBiH, ali je svjedokinja navela da je vjerovatno postojala obaveza da se sva ta rješenja dostave Agenciji. Svjedokinja je, također, dodala da mjesta glavnog inspektora sa sobom nose i odgovornost u smislu ljudskih i materijalnih resursa te da svi rukovodioci pomažu direktoru u rukovođenju upravom. Osim navedenog, svjedokinja je istakla da niko drugi nije imao pravo žalbe na to rješenje, pa je tako Odbor za žalbe i odbacio N. žalbu usljed nedostatka aktivne legitimacije. Na upite optuženog, svjedokinja je izjavila da je za svoj rad, kao i većina zaposlenika, ocjenjivana sa izuzetno uspješan, te da je za svoj rad od optuženog kao direktora dobijala najbolje komentare, pri čemu je ista za tu ocjenu dobijala maksimalnu naknadu u iznosu od 10 %, shodno zakonskim odredbama, te je i za obavljanje dodatnih poslova dobijala naknadu u iznosu od 20 %. Kada je u pitanju njen odnos sa H. A., svjedokinja je navela da je sa imenovanom imala nikakav odnos, odnosno da je svjedokinja imala profesionalni odnos kao i sa svima, dok A. ni sa kim nije razgovarala. Na pitanje optuženog da li je smijenio A. za pozicije glavnog inspektora, svjedokinja je odgovorila da optuženi to jeste učinio u svom drugom mandatu, kako je ranije i objasnila. Također, na pitanje optuženog da li ga je, u skladu sa odredbom člana 28. stav 6. Zakona o državnoj službi, upozoravala za ova rješenja ili bilo koji predmet koji je suprotan zakonu, svjedokinja je izjavila da je usmeno upozoravala optuženog, kako u slučaju Č., M. i S., tako i ranije u slučaju Č. V., za vrijeme prvog mandata optuženog. Na dodatni upit tužioca svjedokinja je izjavila da je Agencija jedne prilike svim organima i Vladi poslala upozorenje kada su u pitanju članovi 33. i 46., navodeći da to nije dobro postavljeno, da se internim premještanjem shodno članu 33. isključuje konkurencija i onemogućava drugima da apliciraju, što je prema Agenciji bilo nezakonito te se trebalo rješavati kao u Federalnom zakonu, linearno. Naposljetku, svjedokinja je istakla da ne zna da li Agencija za državnu službu nezakonito rješenje ili odluku mora uputiti upravnom inspektoratu.

Iz iskaza svjedokinje Č. V. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedokinja od kraja 2011. godine zaposlena u KUIP TK kao kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, prije čega je svjedokinja bila zaposlena u Ministarstvu obrazovanja, nauke, kulture i sporta TK, nakon čega je cijelo to odjeljenje, nakon izmjena zakona, izmješteno iz ministarstva i pripojeno KUIP-u. Svjedokinja je izjavila da je sve vrijeme bila na mjestu kantonalnog inspektora, sve do februara 2020. godine kada je svjedokinja dobila rješenje o premještanju na mjesto glavnog kantonalnog inspektora za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, za koju poziciju nije bilo internog oglašavanja, već je svjedokinja, kako to ističe, te poslove obavljala i ranije, jer je često dobijala ovlaštenja primjerice kada bi glavni kantonalni inspektor bio odsutan zbog bolovanja, godišnjeg odbora i drugih razloga. Također, svjedokinja je navela da je bio prirodan slijed događaja da ona nastavi obavljati poslove glavnog inspektora jer je već bila upoznata sa tim poslovima, a u inspektoratu su, osim svjedokinje, radila još dvojica kolega, od kojih je jedan kolega u toj godini ispunjavao uvjete za penziju te većim dijelom te godine nije radio, a zbog pandemije corona virusa te zbog bolovanja, dok je drugi kolega došao 2016. ili 2017. godine, pa se isti još uvodio u sve segmente tog posla, obzirom da je široka oblast tog

inspektorata. Svjedokinji nije bilo poznato da li je M. pitao kolegu svjedokinje da ga premjesti na poziciju glavnog kantonalnog inspektora. Kada su u pitanju odgovornosti i benefiti pozicije glavnog kantonalnog inspektora u odnosu na njenu dotadašnju poziciju, svjedokinja je objasnila da pozicija glavnog kantonalnog inspektora sa sobom nosi veliku odgovornost, dio novih poslova, a što je sve vidljivo iz rješenja, ali i drugačiji platni razred, odnosno promjenu plate. Osim navedenog, svjedokinja je izjavila da je mjesto glavnog kantonalnog inspektora za nju značilo i dvostruki angažman, a jer je ista nastavila raditi punu normu kao inspektor, obzirom na nedostatak službenika, što je sve za svjedokinju značilo i proširenje odgovornosti i obima poslova, imajući u vidu broj osnovnih i srednjih škola, univerziteta, ustanova kulture i organizacija iz oblasti sporta. Tek poslije je došlo do promjene u broju službenika u tom inspektoratu, tako da su od septembra 2022. godine u upravu sporazumno preuzeli dva zaposlenika iz Pedagoškog zavoda, koji su došli na poziciju inspektora. Dalje je svjedokinja objasnila da su u Zakonu o državnoj službi TK sve pozicije navedene u istom članu, ali da svjedokinja jeste nadređena inspektorima u smislu Zakona o inspekcijama, pa tako svjedokinja izdaje naloge i vrši raspored poslova. Pored toga, svjedokinja je istakla da u okviru svojih poslova vodi računa i o blagovremenosti postupanja u predmetima, da sve to iziskuje veliku odgovornost, kao i da je novim kolegama trebalo više od godine da se uvedu u posao, tako da svjedokinja tek sada manje obavlja poslove inspektora, manje je na terenu, ali je svjedokinja zadržala poziciju glavnog inspektora. Na upite suda, svjedokinja je dodatno objasnila da je u vrijeme svog imenovanja na poziciju glavnog inspektora ista bila jedna od troje zaposlenika tog inspektorata koji su ispunjavali uslove da budu imenovani za tu poziciju, ali je bio logičan slijed da ona bude imenovana, kako je to prethodno i izjavila, pri tome navodeći da je ona doktor nauka, doktorirala je 2015. godine na Univerzitetu u Sarajevu, dok je 2008. godine magistrirala na Univerzitetu u Tuzli, pri čemu je ista i nosilac plakete Univerziteta u Tuzli od 2008. godine. Također, svjedokinja je istakla da je u obavljanju svojih poslova uvijek bila ocijenjena kao izuzetno uspješna, kao i da je prethodni rukovodilac uvijek tražio isključivo nju da ga mijenja. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedokinje od strane braniteljice optuženog, svjedokinja je izjavila da joj je ovlaštenje za obavljanje dodatnih poslova prvobitno dao prethodni direktor Š. M., pa je svjedokinja pojasnila da je glavna inspektorica P. S. krajem oktobra – početkom novembra ispunjavala uslove za penziju, ali je svjedokinja i prije penzionisanja imenovane po ovlaštenju radila poslove glavnog inspektora, obzirom da je P. imala neiskorišten godišnji odmor, što je svjedokinja nastavila raditi i nakon penzionisanja imenovane, obzirom da je nakon odlaska u penziju P. S., i to prije dolaska M. na mjesto direktora, radno mjesto glavnog inspektora bilo upražnjeno. Svjedokinja je ponovila da su novi zaposlenici primljeni tek u septembru 2022. godine, tako da je svjedokinja i nakon postavljenja na poziciju glavnog inspektora nastavila obavljati poslove inspektora. Kada su u pitanju pomenuta dvojica novih zaposlenika, svjedokinja je navela da su isti u Pedagoškom zavodu bili državni službenici, savjetnici, pa su isti preuzeti iz zavoda u KUIP na mjesto inspektora, koje mjesto je, u smislu platnog razreda, više radno mjesto te isto podrazumijeva i 30 % uvećanja na rad inspektora, kojeg uvećanja nema u zavodu, tako da razlika u pomenutih u plati iz zavoda i iz uprave iznosi oko 500,00 KM. Nadalje, svjedokinja je izjavila da niko od njenih kolega nije izrazio interesovanje za postavljenje na radno mjesto glavnog inspektora, a imajući u vidu, kako je to svjedokinja prethodno objasnila, da je, prije preuzimanja dvojice novih zaposlenika, sa istom radio jedan kolega koji je bio pred odlazak u penziju, dok se drugi kolega još uvodio u posao, tako da je imenovanje svjedokinje bilo logičan slijed. Osim toga, svjedokinja je istakla da je za njeno interno premještanje bila potrebna saglasnost Vlade ..., zbog čega je procedura njenog premještaja i potrajala. Na pitanje braniteljice da li joj je ikad sugerisano od strane Ministarstva pravosuđa i uprave, upravnog inspektora ili Agencije za državnu službu, da nešto nije u redu sa njenim premještanjem, svjedokinja je odgovorila da nije, pa i da je za to prvi put čula kada je bila na razgovoru u Tužilaštvu. Tako je svjedokinja

izjavila da još uvijek radi na terenu i da joj ne trebaju takve neugodne situacije, da na terenu ukazuje na kršenje propisa, pa bi svjedokinja i sama ukazala direktoru da je smatrala da ga treba upozoriti na nešto što nije u redu. Svjedokinja je zatim istakla da je bilo na desetine takvih premještanja i u drugim organima i institucijama, primjerice u Ministarstvu za obrazovanje i kulturu, u Pedagoškom zavodu, pa i u Uredu za zajedničke poslove, a također se isto dešavalo i u KUIP-u, primjerice kada je direktor Š. premjestio jednu kolegicu sa mjesta stručnog savjetnika za pravne poslove na mjesto inspektora, koje premještanje je također podrazumijevalo veću platu. Svjedokinja je kao primjere takvih premještanja navela i pomoćnike u Ministarstvu obrazovanja, pomoćnika, odnosno sekretara Ureda za zajedničke poslove, zatim pomoćnik direktora Pedagoškog zavoda, potom pomoćnik ministra za sport koji je premješten sa stručnog savjetnika na poziciju pomoćnika, a potom je isti opet premješten, kao i primjer kolegice inspektorice za rad, koja je otišla u Gradsku upravu T. na poziciju glavnog inspektora. Svjedokinja je također istakla da je imala i stručnost i najbolje ocjene za rezultate svog rada prije nego što je interno premještena na trenutnu poziciju. Na upit optuženog svjedokinja je izjavila da optuženi od nje nikada nije zahtjevao izvršenje neke nezakonite radnje kojoj bi se svjedokinja usprotivila, ili ga usmeno ili pismeno upozorila. Na dodatne upite tužioca svjedokinja je izjavila da nije upoznata da su na mjesto glavnog inspektora mogla biti postavljena i lica iz drugih organa uprave, a ne samo lica iz inspektorata svjedokinje, pri čemu je svjedokinja istakla da protiv takve procedure nema ništa protiv, da uvijek treba biti postavljen onaj ko ima najbolje kompetencije. Također, svjedokinja je rekla da joj nije poznato da se procedura internog oglašavanja provodi na nivou svih ministarstava, odnosno organa uprave na području Vlade ..., pri čemu je svjedokinja navela da bi se i sama prijavila na neke oglase da joj je takvo što bilo poznato. Dalje je svjedokinja izjavila da nije primijetila da su objavljeni neki interni oglasi na nivou Vlade ili ministarstava za popunu nekih radnih mjesta, dok je svjedokinja godinama vidjela samo konkurse za početničke pozicije koje je objavljivala Agencija za državnu službu. Na pitanje tužioca da li joj je poznato da je optuženi na kraju svog mandata u KUIP provodio interno oglašavanje za popunu radnog mjesta, svjedokinja je odgovorila da jeste provoden interni postupak za mjesto pomoćnika direktora te da je svjedokinja bila u toj komisiji, ali su se u toj proceduri mogli prijaviti samo uposlenici iz KUIP-a. Naposljetku, svjedokinja je izjavila da joj nije poznato da li se provodi istraga povodom internih premještanja u drugim ministarstvima, odnosno organima uprave u ..., koje premještanje je svjedokinja ranije pomenula, ali je svjedokinja istakla da je razgovarala sa tim ljudima kako bi se raspitala da li je nešto sporno u njihovom internom premještanju, ali niko od tih ljudi nije potvrdio da se provodi neka aktivnost povodom istrage tih premještanja.

Iz iskaza svjedokinje S. A. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedokinja u KUIP zaposlena od juna 2007. godine te da u istoj upravi trenutno radi kao pomoćnik direktora za ekonomsko - finansijske i pravne poslove, dok je svjedokinja prvobitno bila zaposlena kao stručni savjetnik za ekonomsko - finansijske poslove, nakon čega je premještena kao stručni savjetnik za javne nabavke, a onda je premještena kao pomoćnik za IT i operativne poslove, a naposljetku na poslove pomoćnika za ekonomsko- finansijske i pravne poslove. Objašnjavajući organizacionu strukturu KUIP-a, svjedokinja je izjavila da KUIP ima osam inspektorata, kao i odjeljenje za ekonomsko – finansijske i pravne poslove te odjeljenje za IT i operativne poslove, pri čemu odjeljenjem za IT i operativne poslove rukovodi pomoćnik direktora za IT i operativne poslove. Svjedokinja je navela da je na poziciju pomoćnika direktora za IT i operativne poslove postavljena 22.02.2018. godine, prije čega je svjedokinja bila na mjestu stručnog saradnika za javne nabavke, ali je ista, nakon hapšenja tadašnjeg direktora i još nekih zaposlenika 2015. godine, obavljala poslove još pet referata, odnosno čitavog tog odjeljenja, kao i ekonomske poslove, neke pravne poslove i poslove za javne nabavke. Na upit tužioca svjedokinja je rekla da je na mjestu pomoćnika direktora za IT i

operativne poslove prije nje bio D. N., koji je smijenjen, a prema saznanju svjedokinje isti je smijenjen zbog toga što je direktoru dostavio dokumentaciju, popis osnovnih sredstava koja se nisu nalazila u Upravi, što se desilo 2016. godine, ali se svjedokinja nije mogla sjetiti da li je tada bio na snazi novi Zakon o državnoj službi TK. Svjedokinja je rekla da je u trenutku stupanja na snagu novog Zakona o državnoj službi bila raspoređena na poslove stručnog savjetnika za javne nabavke, na kojoj poziciji se svjedokinja nalazila i prije stupanja na snagu istog Zakona. Dalje je svjedokinja istakla da je i prije postavljenja na poziciju pomoćnika direktora, po ovlaštenju, pored svojih redovnih poslova određenih pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, obavljala i poslove pomoćnika direktora za IT poslove, ali i poslove drugih radnih mjesta stručnih saradnika i stručnih savjetnika, a sve zbog nedostatka kadra i uposlenika. Tako je svjedokinja radila i na poslovima izrade budžeta, plaćanja, izrade ugovora, rješenja, na poslovima održavanja vozila, izdavanja goriva i izdavanja kancelarijskog materijala, kao i sve poslove koje je radio pravnik, a jer nisu imali pravnik i ekonomistu, sve to iako je svjedokinja tada bila stručni savjetnik za javne nabavke. Na upit tužioca svjedokinja je izjavila da je nakon postavljenja na poziciju pomoćnika direktora za IT poslove imala povećanje plate od oko 300,00 KM, ali je ta pozicija podrazumijevala i nove odgovornosti, obzirom da je svjedokinja kao pomoćnik direktora bila rukovodilac, pa je tako svjedokinja neposredno rukovodila 13 – 14 uposlenika. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedokinje od strane braniteljice optuženog, svjedokinja je istakla da je mjesto pomoćnika direktora za IT stručne i zajedničke poslove u odjeljenju za IT stručne i zajedničke poslove bilo upražnjeno u vrijeme kada je svjedokinja postavljena na to radno mjesto u februaru 2018. godine. Također, svjedokinja je potvrdila da je u vrijeme kada je ona premještena sa mjesta stručnog savjetnika za javne nabavke na mjesto pomoćnika direktora na isti način vršeno postavljenje i premještanje i drugih državnih službenika u okviru KUIP. Nadalje, svjedokinja je navela da je imala veću odgovornost na radnom mjestu pomoćnika direktora u odnosu na poslove koje je obavljala na mjestu stručnog saradnika, kao i da se protivila postavljenju na mjesto pomoćnika direktora, a smatrajući da povećanje plate za oko 300,00 KM nije vrijedna i adekvatna naknada obzirom na količinu posla i odgovornost koju je nosila ta pozicija. Svjedokinja je pojasnila da je obavljala poslove 4 – 5 radnih mjesta, kao i da je jedina bila ovlaštena za poduzimanje određenih radnji, kao što je primjerice izrada budžeta, tako da svjedokinja nije smatrala da je naročita privilegija prihvatiti to radno mjesto, posebno imajući u vidu svoje zdravstveno stanje te da je svjedokinja kao savjetnik mogla odbiti određene poslove ako bi joj isti predstavljali naročito opterećenje, što svjedokinja nije mogla učiniti kao pomoćnik direktora, a jer je na toj poziciji morala kontrolisati sve te radnje. Svjedokinja je sve pomenute poslove radila jer je osjećala odgovornost prema Upravi, a sve zbog nedostatka uposlenika koji bi obavljali te poslove, pri čemu je svjedokinja istakla da je konkurs za ekonomistu okončan nakon 2 godine, dok Uprava i dalje nema pravnika. Kako svjedokinja od 2007. godine radi u KUIP-u te kako ista ima 27 godina radnog staža, odnosno imajući u vidu da je radila na ekonomskim poslovima, da je certificirani računovođa, kao i da niko drugi nije bio upoznat sa tim poslovima, svjedokinji je, u nedostatku drugog adekvatnog kadra, ponuđeno to mjesto pomoćnika direktora. Svjedokinja je izjavila da je tada bila u kancelariji kod direktora M., da je sa njima bila i sekretar A., te je svjedokinji tada ponuđena predmetna pozicija, ali je svjedokinja rekla da ne prihvata, nakon čega je kod svjedokinje u kancelariju došla A. i rekla joj 'A. prihvati, ti svakako radiš skoro godinu dana sve te poslove i duže, bez naknade', nakon čega je svjedokinja još malo razmišljala, te u konačnici prihvatila tu poziciju. Svjedokinja je istakla da je u tom odjeljenju bilo ukupno 13 izvršilaca te se broj istih nije povećao nakon postavljenja svjedokinje na poziciju pomoćnika direktora, pa tako još uvijek nije popunjeno ni radno mjesto na kojem se svjedokinja ranije nalazila. Također, svjedokinja je navela da je njenim radom nakon imenovanja na poziciju pomoćnika direktora došlo do rješavanja problema organizacije rada, kao i da se poboljšala efikasnost u odjeljenju. Svjedokinja je

ispunjavala opće i posebne uslove za premještaj na radno mjesto pomoćnika direktora, imala je odgovarajuću stručnu spremu, odnosno ispunjavala je uslove tog radnog mjesta propisane pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji, a osim stručnosti, za sve godine svog rada u KUIP svjedokinja je bila ocijenjena najvišom ocjenom izuzetno uspješan, pa je tako ista bila najkompetentnija osoba za imenovanje na to radno mjesto, ukazala je svjedokinja. Na upit braniteljice optuženog svjedokinja je navela da joj nije poznato da li je za njen premještaj bila neophodna saglasnost Vlade Osim navedenog, svjedokinja je izjavila da je u vrijeme njenog premještaja na isti način vršeno interno premještanje i u drugim institucijama na području ..., pa je tako svjedokinja ukazala da su inspektori iz KUIP bez konkursa premješteni sa mjesta inspektora na mjesto glavnog inspektora ili na mjesto pomoćnika u općinu, kao što su primjerice P. L.J., ali i T. A. koja je sa mjesta pomoćnika otišla u općinu, gdje je premještena na mjesto šefa inspekcije, sve bez konkursa. Također, svjedokinja je rekla da je i T., za vrijeme mandata direktora Š. M., premještena sa mjesta stručnog savjetnika na mjesto inspektora, pa je time dobila i veći koeficijent u iznosu od 30 %, što predstavlja veću materijalnu korist od one koju je svjedokinja dobila imenovanjem na poziciju pomoćnika direktora. Osim navedenih primjera, svjedokinja je izjavila i da je sadašnji direktor KUIP 2022. i 2023. godine iz Ministarstva obrazovanja, bez konkursa, preuzeo 3 stručna savjetnika, da su oni preuzeti na mjesta inspektora obrazovanja te da imaju daleko veće privilegije na novim pozicijama, u vidu većeg koeficijenta i dodatnih 30 %. Svjedokinja je rekla da je u tom trenutku za mjesto pomoćnika direktora bio zainteresovan kolega N. te da je isti uložio žalbu na njegov premještaj, pa je i pokrenuo postupak pred sudom, ali je izgubio te je taj postupak pravosnažno okončan. Na dodatne upite tužioca svjedokinja je izjavila da misli da je premještanje drugih lica iz KUIP-a u druge organe i institucije vršeno za vrijeme mandata direktora Š. M., te da misli da je to bilo 2018. godine, dok svjedokinja misli da je premještanje L.J. i drugih vršeno 2020. godine, ali se svjedokinja nije mogla tačno sjetiti. Svjedokinja je navela da su ta premještanja vršena i sporazumnim preuzimanjem između organa uprava, jer je vidjela te sporazume koji dođu u Upravu, a koji budu potpisani od načelnika i direktora, ali svjedokinja nije znala da li je to zakonski način rješavanja statusa državnih službenika, niti se svjedokinja mogla izjasniti na osnovu čega je vršeno to premještanje. Naposljetku, svjedokinja je istakla da je i nekim drugim inspektorima ponuđena pozicija pomoćnika direktora prije nego što je na istu imenovana svjedokinja, ali oni to nisu htjeli prihvatiti jer je to za njih bio previše naporan posao. Svjedokinja je također ukazala da je na mjesto pomoćnika direktora raspoređena rješenjem, pri čemu nije raspisan nikakav interni oglas.

Iz iskaza svjedoka G. B. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedok obavljao dužnost ministra unutrašnjih poslova u Vladi ... u periodu od 2010. – 2012. godine, dok je svjedok u periodu od 2015. – 2018. godine obavljao dužnost premijera Vlade Svjedok je izjavio da mu je poznat optuženi M. A., pa je svjedok naveo da je optuženi u prethodno pomenutom periodu obavljao dužnost direktora KUIP, te svjedok misli da je optuženi prvo bio postavljen od strane Vlade kao vršilac dužnosti, nakon čega je putem konkursne procedure imenovan na mandat. Kada su u pitanju službena putovanja rukovodilaca organa uprave, ministara, direktora, svjedok je izjavio da je, sa njegove strane, potpisivanje naloga za službeno putovanje čisto formalan postupak, tako da premijer kantona potpisuje naloge ministrima, direktorima kantonalnih uprava i možda još nekim rukovodiocima organa uprave. Svjedok je rekao da je rukovodilac organa uprave odgovoran za zakonito ponašanje i postupanje, odnosno da je rukovodilac taj koji odgovara za to da li je njegov put osnovan, zakonit i slično. Svjedok misli da je, u konkretnom slučaju, zahtjev za potpis naloga došao putem sekretara, u službenoj pošti. Na pitanje tužioca da li postoji procedura prema kojoj je svjedok kao premijer kantona morao odobriti svako službeno putovanje, svjedok je odgovorio da postoji, kao i da misli da je u tom trenutku sve to bilo u skladu sa nekim pravilnikom koji je tretirao područje službenih

putovanja. Svjedok je objasnio da se službena putovanja odnose na rad organa uprave iz njihove nadležnosti, da se ne može potpisati nalog za službeno putovanje ukoliko isti nije u skladu sa opisom poslova organa uprave kojim rukovodi rukovodilac. Tokom daljeg saslušanja svjedoku je, uz dopuštenje suda, prezentovan Zahtjev za odobrenje službenog puta R. Austrija koji je podnesen od strane optuženog dana 05.10.2016. godine te je svjedok potvrdio da se na istom nalazi njegova saglasnost, odnosno njegov potpis, nakon čega je svjedok izjavio da misli da je to bio uobičajen način odobravanja, pri čemu je svjedok istakao da je sekretar Vlade taj koji prati procedure. Svjedok je, imajući u vidu protek vremena, rekao da misli da je on trebao potpisati i nalog za službeno putovanje, koji je trebao biti u prilogu tog zahtjeva, pa je svjedoku prezentovan i konkretni nalog za službeno putovanje te je svjedok potvrdio da se na istom također nalazi njegov potpis, iako je bilo nečitko, ali se svjedok nije mogao tačno izjasniti da li se isti nalog nalazio u prilogu pomenutog zahtjeva, premda je svjedok istakao da je isti vjerovatno bio u prilogu, obzirom da svjedok to ne bio potpisao ako ne bi bilo priloga. Dalje je svjedok rekao da mu nije poznat razlog tog putovanja, pri čemu je svjedok ukazao da su razlozi putovanja odgovornost rukovodilaca organa uprave, da svi oni podnose zahtjeve za službeno putovanje u okviru svojih nadležnosti te u okviru istih i odgovaraju za zakonitost rada organa uprave, tako da svjedok nije ulazio u ocjenu opravdanosti konkretnog službenog puta. Nadalje, na upit tužioca, svjedok je izjavio da su za vrijeme njegovog mandata na poziciji premijera Vlade ... usvojene izmjene i dopune Zakona o državnoj službi TK, a za koje izmjene i dopune je svjedok istakao da je intencija bila da se unaprijedi rad državne službe te se isti Zakon u navedenom smislu i razlikovao u odnosu na Zakon o državnoj službi FBiH. S tim u vezi, svjedok je naveo da je po Zakonu o državnoj službi TK rukovodilac organa uprave nosilac prava, obaveza i odgovornosti kada je u pitanju funkcionisanje i rad državne službe, a to su direktori kantonalnih uprava, samostalnih uprava, načelnici općina i slično. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane braniteljice optuženog svjedok je izjavio da misli da se u samom zahtjevu navodi svrha službenog putovanja, dok svjedok misli da je u prilogu zahtjeva bio samo nalog, ali ne i neko pozivno pismo, koliko se svjedok mogao sjetiti, ali je isti istakao da je logično da u prilogu postoji poziv firme, ukoliko bi razlog putovanja bila posjeta nekoj firmi. Svjedok je naglasio da su se službena putovanja odobravalala u 100 % slučajeva, pri čemu su rukovodioci organa uprave odgovorni za zakonitost, pa samim tim i za službena putovanja. Naposljetku, svjedok je rekao da se ne sjeća tačno, ali da misli da je za vrijeme rada direktora KUIP M. A. ovo bio jedini službeni put u inostranstvo koji je svjedok potpisao.

Iz iskaza svjedoka A. A. datog na glavnom pretresu prozilazi da je svjedok od 2007. godine zaposlen u Agenciji za državnu službu Federacije Bosne i Hercegovine, Služba za postavljenja u organima državne službe TK, pri čemu je svjedok od maja 2021. godine načelnik navedene Službe. Svjedok je izjavio da je, do donošenja Zakona o državnoj službi TK u toku 2017. godine, na području TK u primjeni bio Zakon o državnoj službi FBiH. Svjedok je istakao da Agencija ima tačno propisane nadležnosti, a koje se ogledaju u provođenju konkursnih procedura za prijem državnih službenika u organima državne službe u TK, zatim vođenje registra državnih službenika FBiH, kao i provođenje stručnog usavršavanja u organima državne službe u TK i provođenje obuka za pripremu kandidata za polaganje ispita općeg znanja i stručnog ispita. Dalje je svjedok naveo da se u skladu sa zakonom vodi registar državnih službenika u FBiH, a samim tim i svih državnih službenika u TK, što sve vodi ured Agencije u Sarajevu, obzirom da je registar centraliziran. S tim u vezi, svjedok je istakao da su rukovodioci organa dužni dostaviti Agenciji rješenja o postavljenju državnih službenika, rješenja o internom premještanju, o unapređenju, odnosno svaku promjenu radno-pravnog statusa, a sve u cilju registrovanja navedenih promjena u pomenutom registru. Svjedok je naveo da se ta rješenja dostavljaju uredu u Sarajevu, a ako bi neko od rukovodilaca takva rješenja dostavio Službi u TK, ona bi se prosljedila u Sarajevo, odnosno ista se ne bi unosila u Službi u TK. Na upit

tužioca svjedok je izjavio da Agencija ne može ukinuti ili poništiti takva rješenja, ali može ukazati na neke pojave prilikom primjene zakona, što se desilo i u slučaju primjene Zakona o državnoj službi u TK Naime, svjedok je objasnio da su u primjeni konkretnog zakona uočili i ukazali donosiocu zakona i Ministarstvu pravosuđa i uprave TK da se dešava da se državni službenici pod krinkom internog premještanja zapravo unapređuju u državnoj službi na više radno mjesto te da to postaje masovna pojava, dok bi se, prema mišljenju Agencije, unapređenje trebalo vršiti putem internog oglasa, međutim, zakon se u tom smislu unatoč ukazivanju nije promijenio. Kada je u pitanju primjena Zakona o državnoj službi FBiH, svjedok je rekao da se isti trenutno primjenjuje na federalne organe, a shodno zakonskim odredbama navedenog zakona, interni premještaj podrazumijeva horizontalno premještanje državnih službenika na ista radna mjesta, u smislu da se stručni saradnik premješta na mjesto stručnog saradnika, stručni savjetnik na mjesto stručnog savjetnika, ali u drugoj oblasti i drugog opisa poslova. Prema istom Zakonu, unapređenje podrazumijeva postavljanje državnog službenika na neposredno više radno mjesto i za takav postupak zakon, kako federalni tako i kantonalni, propisuje obavezu oglašavanja internog oglasa kako bi takva radna mjesta bila dostupna svim zaposlenicima konkretnog organa državne službe, odnosno da bi se obezbijedila određena konkurencija, naveo je svjedok. Govoreći o internom oglašavanju, svjedok je objasnio da se unapređenje u organu državne službe te se na taj interni oglas, koliko je svjedoku poznato, mogu prijaviti državni službenici tog organa u kojem se vrši unapređenje, premda postoji i institut internog oglasa koji je više vezan za prijem državnih službenika iz drugih organa državne službe u TK, što predstavlja drugu situaciju u odnosu na ovaj interni oglas. Dalje je svjedok naveo da je Zakon o državnoj službi u TK propisao široke mogućnosti kretanja državnih službenika i između organa, tako da se može izvršiti sporazumno preuzimanje državnih službenika iz organa u TK, odnosno moguće je sporazumno preuzimanje između dva rukovodioca organa državne službe, pri čemu se svakako moraju poštovati odredbe Zakona o državnoj službi. Svjedok je objasnio i tu situaciju, rekavši da dva rukovodioca organa zaključče pismeni sporazum o preuzimanju državnog službenika, primjerice sa kantonalnog na općinski nivo ili obratno, zavisno od njihove potrebe, te se u tom slučaju Agenciji dostavi taj sporazum, dostave se nova rješenja o postavljenju i sve se to opet provede kroz registar državnih službenika Federacije. Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane braniteljice optuženog, svjedok je izjavio da je u periodu od 2017. – 2020. godine po ovlaštenju bio pomoćnik direktora Agencije za državnu službu FBiH, dok je za načelnika Službe postavljen sredinom 2021. godine. Svjedok je kao pomoćnik po ovlaštenju rukovodio Službom za postavljenja u organima državne službe. Na upit braniteljice svjedok je potvrdio da su u članu 10. Zakona o državnoj službi TK pobrojana radna mjesta državnih službenika, pod stavom 1. od tačke b) do k), a na način da nema formalne podjele između rukovodećih i ostalih službenika, pri čemu je svjedok istakao da takva podjela faktički postoji. Također, svjedok je na upit braniteljice potvrdio da je članom 31. Zakona o državnoj službi propisano da o svim pravima i dužnostima državnih službenika iz radnog odnosa odlučuje rukovodilac organa državne službe. Na pitanje braniteljice zašto je Agencija ukazala nadležnim institucijama na određena premještanja, ukoliko odredba člana 33. predmetnog zakona ne navodi nikakvo vertikalno i horizontalno pomjeranje, već propisuje da se premještaj može izvršiti sa ili bez saglasnosti državnog službenika u istom ili drugom organu istog nivoa vlasti u okviru radnih mjesta koji su propisani u članu 10. stav 1. tačka b) do k), ako postoji potreba službe prema ocjeni rukovodioca organa državne službe, svjedok je odgovorio da dalji članovi zakona razrađuju šta je unapređenje i interni premještaj, premda je odredbama zakona predviđeno da sam rukovodilac bira na koji način će vršiti premještaj te je zakon rukovodiocu dao četiri mogućnosti. Kada je u pitanju evidentiranje rješenja o promjeni radno-pravnog statusa državnih službenika, svjedok je naveo da su poučili organe da ta rješenja dostavljaju u ured u Sarajevu, ali se često desi da se ta rješenja dostave i Službi u TK. Nadalje, svjedok je rekao da

se u tim rješenjima često navodi da je državni službenik koji je premješten stručno osposobljen, zatim se navode ocjene njegove kompletne sposobnosti za obavljanje poslova tog radnog mjesta i slično, a što se nekada navodi detaljno, a nekada se u rješenju samo navede da državni službenik ispunjava uslove i da se interno premješta. Svjedok je ponovio da je podnesena inicijativa Agencije prema Vladi ..., kojom inicijativom je ukazano na potrebu izmjene Zakona o državnoj službi na način da se vrši provođenje internog oglašavanja za tzv. vertikalno pomijeranje službenika i to 25.12.2020. godine, ali se po tom pitanju i dalje ništa nije promijenilo u zakonu. S tim u vezi, svjedok je istakao da jeste propisana mogućnost internog premještaja, ali da se ista nepravilno tumači te da se zanemaruje unapređenje. Svjedok se izjasnio o razlikama između federalnog i kantonalnog Zakona o državnoj službi, rekavši da kantonalni zakon omogućava šire vertikalno i horizontalno kretanje službenika, ali pod uslovima propisanim zakonom, pri čemu u članu 6. Zakona o državnoj službi FBiH postoji tačna podjela na rukovodeće i druge državne službenike, dok su u članu 10. Zakona o državnoj službi TK samo pobrojana radna mjesta državnih službenika, tako da nema formalne podjele, ali je svjedok istakao da se u zakonu navodi koje poslove obavlja koje radno mjesto, slijedom čega se faktički vidi koji su to rukovodeći državni službenici. Svjedok je izjavio da postupanjem organa nije osigurano provođenje načela propisanih zakonom, kao i da se nepravilno tumače odredbe zakona, pa s tim u vezi svjedok smatra da se interni premještaj odnosi na premještanje na slična radna mjesta. Također, svjedok je naveo da se premještanje državnih službenika na području TK i dalje vrši na isti način, odnosno na način propisan članom 33. Zakona o državnoj službi TK, a svjedok je ukazao i da nadzor nad provođenjem Zakona vrši Ministarstvo pravosuđa i uprave TK, dok inspekcijski nadzor vrši upravna inspekcija. Osim navedenog, svjedok je istakao da se interni oglas za unapređenje može relativno brzo završiti, dok je izuzetak da Odbor državne službe za žalbe po žalbama rješava u dužim vremenskim periodima primjerice u periodu od godine dana ili duže. Nadalje, svjedok je ukazao da su gotovo identična radna mjesta koja se navode u federalnom zakonu, kao i u kantonalnom, s tim da se u federalnom zakonu pravi jasna i formalna podjela između rukovodećih i drugih službenika, što nije slučaj u kantonalnom zakonu, ali se i u kantonalnom zakonu iz službenih zvanja i opisa poslova može jasno vidjeti ko je rukovodilac, pa su to primjerice pomoćnik rukovodioca, glavni kantonalni ili općinski inspektor, kao i sekretar organa državne službe. Slijedom navedenog, svjedok je pojasnio i da premještanje stručnog savjetnika na mjesto pomoćnika direktora organa uprave predstavlja unapređenje, obzirom da je pomoćnik više službeno zvanje te to radno mjesto podrazumijeva i veća prava, ali i obaveze i odgovornosti od mjesta savjetnika, pa je status pomoćnika generalno bolji u odnosu na mjesto savjetnika. Svjedok je izjavio da zakon propisuje da rukovodilac ima pravo da izabere na koji način će izvršiti popunu radnog mjesta te se tako ostavlja mogućnost popune putem javnog konkursa, internog premještaja, popune sa liste prekobrojnih, ili putem internog oglasa, ali su jasno propisane procedure kako se koji od tih načina provodi. Naposljetku, svjedok je istakao da je rok za prijavu na interni oglas 7 ili 8 dana, pri čemu bi se procedura provođenja internog oglasa kada je u pitanju unapređenje mogla riješiti u periodu od 10 – 20 dana, ukoliko ne bi bilo žalbi.

Iz iskaza svjedokinje M. Z. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedokinja u KUIP TK zaposlena od 09.03.2017. godine, gdje je svjedokinja primljena kao kantonalni farmaceutski inspektor, a trenutno je svjedokinja tu zaposlena na poslovima glavnog inspektora za zdravstvo i hranu. Svjedokinja je navela da nije sigurna kada je na snagu stupio Zakon o državnoj službi u TK, ali misli da je to bilo poslije njenog prijema u KUIP. Na upit tužioca, svjedokinja je izjavila da je u vrijeme njenog prijema u njenom inspektoratu, pored svjedokinje, bila još jedna inspektorica i to kantonalni zdravstveni inspektor M. D., ali je mjesto glavnog inspektora u tom inspektoratu bilo upražnjeno. U to vrijeme je u okviru KUIP TK bilo 6 inspektorata, a

inspektorat svjedokinje se zvao inspektorat za sanitarno-zdravstvene i farmaceutske poslove. Svjedokinja je dalje pojasnila da je imenovana kolegica M. najprije dobila rješenje o postavljanju na mjesto glavnog inspektora te je imenovana bila nadređena svjedokinji, ali je M. na toj poziciji bila nekih 15-20 dana, da bi 04.04.2018. godine napustila KUIP i otišla u Agenciju za lijekove, tako da je svjedokinja ostala sama u tom inspektoratu te je, pored svojih poslova farmaceutskog inspektora, prilikom pojave COVID-a dobila ovlaštenje i da obavlja poslove kantonalnog sanitarnog inspektora, što je podrazumijevalo kontrole na kantonu i slično, a potom je dobila ovlaštenje i da obavlja poslove zdravstvenog inspektora, jer je bilo prijava za zdravstvenu inspekciju. Usljed obavljanja svih tih poslova, svjedokinja je dobila rješenje o postavljanju na mjesto glavnog inspektora, sa kojeg mjesta je svjedokinja mogla jednostavnije obavljati sve pomenute poslove, te je ta pozicija glavnog inspektora podrazumijevala veća ovlaštenja svjedokinje, ali i veće odgovornosti. Na upit tužioca, svjedokinja je objasnila da je glavni inspektor rukovodilac te je isti nadređen inspektorima u okviru tog inspektorata, pa je to hijerarhijski viša pozicija u odnosu na inspektora. Svjedokinja je postavljenjem na poziciju glavnog inspektora dobila i povećanje plate, za koje je svjedokinja navela da misli da je iznosilo između 200,00 – 300,00 KM. Dalje, svjedokinja je izjavila da za njeno postavljenje na poziciju glavnog inspektora nije bilo internog oglašavanja, ali svjedokinja u vezi sa time navodi da je ona jedina u cijeloj upravi tada ispunjavala uslove za to radno mjesto, obzirom da nije bilo drugih osoba zdravstvene, farmaceutske struke, a lična procjena svjedokinje je i da je njeno postavljenje možda bilo hitno zbog COVID-a. Kada je u pitanju trenutni broj inspektora u tom inspektoratu, svjedokinja je izjavila da su pored nje tu još četiri inspektora i to imenovana kolegica M. koja se vratila iz Agencije, zatim su 2021. godine primljena dva inspektora te jedan inspektor 2022. godine, koji inspektori su primljeni nakon postavljenja svjedokinje na poziciju glavnog inspektora. Nadalje, svjedokinja je rekla da je za svoje postavljenje na poziciju glavnog inspektora dobila rješenje, a navela je i da misli da je dobila rješenje koje se odnosi na uvećanu platu. Svjedokinja je zatim na upit suda objasnila da je od trenutka postavljenja na poziciju glavnog inspektora u kontinuitetu obavljala tu dužnost, pri čemu je poslije samo dolazilo do promjene sistematizacije te naziva njenog radnog mjesta, tako da su se kasnije rješenja koje se odnose na svjedokinju ticala isključivo te promjene naziva, a nije bilo nekog drugog oglašavanja njenog radnog mjesta.

Iz iskaza svjedoka K. S. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedok trenutno zaposlen na poziciji direktora Kantonalne uprave za inspekcijske poslove TK i to od juna ... godine. Na upit tužioca da li svjedok kao direktor KUIP TK postavlja imovinskopravni zahtjev da se ponište rješenja o internom premještanju S. A., Č. B. i M. Z. u slučaju da optuženi bude oglašen krivim za učinjenje krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, svjedok je odgovorio da se ne bi izjasnio o tome, a jer je djelovanje imenovanih potrebno za funkcionisanje organa kojim svjedok rukovodi.

Iz iskaza svjedoka O. J., datog na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka odbrane, proizilazi da svjedok radi na mjestu kantonalnog inspektora za srednje obrazovanje i obrazovanje odraslih u inspektoratu za obrazovanje, nauku, kulturu i sport. Svjedok je izjavio da je u periodu od 2017. godine do 2020./2021. godine radio kao kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, u kojem inspektoratu je 2017. godine glavni inspektor bila P. S. Kada S. nije mogla obavljati poslove svog radnog mjesta, istu je mijenjala Č. V. kao najstariji zaposlenik poslije S. te imajući u vidu da je V. imala sve kompetencije, ali svjedoku nije poznato da li je V. dobijala neko ovlaštenje ili dozvole za tu zamjenu, premda svjedok misli da je uvijek kada je glavni inspektor odsutan bilo neko ovlaštenje ili rješenje o mijenjanju tog glavnog inspektora. Svjedok je rekao da misli da je V. početkom 2020. godine ili u prvoj polovini iste godine postavljena na radno mjesto glavnog kantonalnog inspektora, koje mjesto je tada bilo

upražnjeno, a jer je S. krajem 2019. godine otišla u penziju, pa je V. mijenjala S. na toj poziciji nakon njenog odlaska u penziju. Kada je u pitanju broj izvršilaca u tom inspektoratu, svjedok je naveo da ih je bilo troje i to svjedok, V. i kolega N. E. koji je te 2020. godine također otišao u penziju, tako da su u inspektoratu ostali samo svjedok i V.. Na upit braniteljice, svjedok je izjavio da je V. poslove inspektora u predmetnom inspektoratu obavljala duži period i to od 2012. godine, odnosno od momenta kada je inspektorat za obrazovanje spojen pri KUIP-u. Svjedok je istakao da je V. sigurno ispunjavala opšte i posebne uslove za premještanje na radno mjesto glavnog inspektora u tom momentu, a dodao je i da su oni kao inspektori ocjenjivani te da je V. imala najbolje ocjene. Dalje je svjedok izjavio da on niti neki drugi službenik nisu bili zainteresovani da rade na poziciji glavnog inspektora u predmetnom inspektoratu, iako jesu ispunjavali uslove, ali su smatrali da je V. idealno rješenje za to mjesto, obzirom na dužinu njenog staža, na iskustvo, na znanje te na kompleksnost poslova koje obavlja glavni inspektor, tako da je, prema riječima svjedoka, bilo nemoguće da neko drugi preuzme tu poziciju u tom trenutku, pa tako, prema saznanju svjedoka, niko nije uložio prigovor niti se žalio na V. imenovanje. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane tužioca svjedok je izjavio da mu nije poznato da li su V. kompetencije provjeravane od strane određene komisije, nekog organa ili slično, ali je mišljenje svjedoka da je V. imala sve kompetencije za predmetnu poziciju. Također, svjedok je ponovio da je i on ispunjavao uslove za tu poziciju glavnog inspektora, kao i drugi inspektori iz KUIP-a, ali niko od kolega nije htio preći u inspektorat u kojem su bili svjedok i V., a zbog kompleksnosti konkretnog inspektorata, što je svjedok saznao u razgovoru sa kolegama. S tim u vezi, svjedok je istakao da ne vjeruje da bi iko konkurisao na poziciju glavnog inspektora u predmetnom inspektoratu, a upravo zbog njegove kompleksnosti, pri čemu je V., prema mišljenju svjedoka, imala najviše znanja, iskustva i referenci, koje mišljenje svjedok smatra realnim i objektivnim. Naposljetku, na upit tužioca da li se neko mogao žaliti na V. postavljenje obzirom na nedostatak konkursne procedure, svjedok je odgovorio da misli da se niko nije žalio na V. postavljenje, premda svjedok nije znao da li se neko i mogao žaliti.

Iz iskaza svjedokinje K. I., datog na glavnom pretresu u svojstvu svjedokinje odbrane, prozilazi da je svjedokinja zaposlena u Ministarstvu pravosuđa i uprave TK, gdje je svjedokinja radila od 2015. do 2019. godine, a zatim ponovo od 2021. godine, pa do danas. Svjedokinja je izjavila da se u periodu 2017. godine, kada je došlo do donošenja Zakona o državnoj službi TK, nalazila na poziciji ministra pravosuđa i uprave TK, a koje ministarstvo je kao nadležno ministarstvo bilo predlagač pomenutog zakona, koji je donesen 2017. godine, nakon čega su uslijedile brojne izmjene i dopune istog. Svjedokinja je istakla da se tadašnja Vlada ... vodila Kantonom Sarajevo, a koji kanton je među prvima donošenjem zakona o državnoj službi uredio tu oblast, obzirom da je federalni zakon prethodno proglašen neustavnim u dijelu njegove primjene na kantone i općine, tako da je predmetni zakon u TK bio dosta sličan sarajevskom, s tim da su u TK regulisani i namještenici. Ti kantonalni zakoni su sadržavali velike razlike u odnosu na federalni, ali u suštini nije ni postojala obaveza da ti zakoni budu u cijelosti usklađeni, imajući u vidu da je finansiranje javnih službi u isključivoj nadležnosti kantona. Kako je to svjedokinja navela, jedna od glavnih razlika između federalnog i zakona u TK je da federalni zakon državne službenike klasifikuje na rukovodeće i ostale, pri čemu su rukovodeći rangirani odvojeno od ostalih, dok zakon u TK ne poznaje kategoriju rukovodećih državnih službenika, već su svi u jednoj skupini, bez navođenja riječi 'ostali', tako da se u članu 10. Zakona o državnoj službi nabrajaju sva mjesta državnih službenika i to u tački 1. od b) do k). Svjedokinja je dalje izjavila da je u predmetnom Zakonu, u članu 31., propisano da o svim pravima i obavezama državnih službenika odlučuje rukovodilac, s tim da postoji mogućnost podnošenja žalbe Odboru državne službe za žalbe Federacije, pa je tako rukovodilac odgovoran i za primjenu zakona kada je u pitanju izbor kandidata, interno premještanje, unapređenje, ocjena rada i slično, te rukovodilac istovremeno predstavlja i odgovara za rad organa. Također, svjedokinja je rekla da je isti Zakon

propisao na koji način se vrši popuna upražnjenih radnih mjesta državnih službenika i to na način na koji se odluči rukovodilac organa. Govoreći o postupku donošenja predmetnog zakona, kao i o promjenama koje je isti zakon nosio, svjedokinja je navela da je Ministarstvo pravosuđa TK predložilo prijedlog zakona, nakon nacрта istog te konsultacija sa općinama i gradovima na području TK, a intencija novog zakona te jedna od glavnih razlika u odnosu na federalni jeste upravo interni premještaj. S tim u vezi svjedokinja je objasnila da je ranije postojao jedan krug ljudi i to rukovodeći državni službenici koji su bili zaštićeni zakonom te se isti ni na koji način nisu mogli upozoriti na svoj rad ili nerad, zbog čega je svjedokinja željela dati mogućnost nižerangiranim službenicima da svojim radom i zalaganjem zasluže da se internim premještajem mogu premjestiti na više radno mjesto ukoliko je to opravdano. Također, svjedokinja je rekla da je razlog za takve izmjene zakona bilo i dugo trajanje postupka prijema, navodeći da bi na svako rješenje po javnom konkursu ili internom oglasu kandidati imali pravo žalbe, pa je tako postupak rješavanja žalbe trajao između godinu i dvije, pri čemu su kantonálni organi bili desetkovani sa radnom snagom, pa se donošenjem novog zakona željela postići i veća efikasnost. Na dalji upit braniteljice da li su se u periodu od 2017. godine do 2020. godine, pa i do danas, vršila ta interna premještanja na području kantona, svjedokinja je odgovorila da rješenja o internom premještaju nisu dostavljana ministarstvu već Agenciji, koja vodi registar državnih službenika, već su ministarstvu dolazili određeni prigovori u slučaju degradacije, odnosno premještanja državnih službenika sa viših na niže pozicije, ali je svjedokinja upoznata da je bilo internih premještanja na području kantona u navedenom periodu. Svjedokinja je također izjavila da ministarstvo jeste davalo tumačenje predmetnog zakona po osnovu drugih odredbi, ali ne u vezi odredbi za interni premještaj. Na pitanje braniteljice da li je od strane upravnog inspektorata dobijala neke informacije o eventualnim kršenjima zakona koji su bili vezani za primjenu člana 33. istog, svjedokinja je odgovorila da u tom periodu nije bilo, ali svjedokinja ne zna da li su takve informacije dolazile poslije, pri čemu je svjedokinja istakla da je upravni inspektor samostalan te isti nije u odjeljenju kojim rukovodi svjedokinja. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedokinje od strane tužioca, svjedokinja je ponovila da su državni službenici u kantonálnom zakonu identifikovani kroz član 10. zakona i to u tačkama od a. do k., odnosno od radnog mjesta stručnog saradnika do rukovodioca stručne ili druge službe, pri čemu je svjedokinja istakla da su nazivi radnih mjesta propisani Uredbom o poslovima osnovne djelatnosti, što je ranije bilo federalnom uredbom, a u kojoj uredbi su, spram složenosti poslova, klasifikovana radna mjesta, pa je tako uslov za stručnog saradnika jedna godina staža, za višeg stručnog dvije i tako dalje, što je, kako je to svjedokinja navela, u suštini najveća razlika, ta složenost poslova, od čega zavisi i platni razred i koeficijent. S tim u vezi, svjedokinja je dodatno pojasnila da je u zakonu formalno izbrisan naziv rukovodećih radnih mjesta, međutim, radna mjesta kao što su sekretari, pomoćnici i tako dalje, oni i dalje rukovode, jer piše da obavljaju poslove rukovodnog karaktera. Samo brisanje tog naziva rukovodni je služilo da bi se interni premještaji mogli vršiti na te pozicije, jer se ranije po federalnom zakonu za pomoćnika i sekretara, za druge rukovodeće pozicije, moglo doći isključivo putem javnog konkursa, a u ovom slučaju se željela, zbog dugotrajnosti procedura popunjavanja i trajanja postupaka pred Odborom za žalbe, dati prilika nižim radnim mjestima kao što su stručni saradnici, viši stručni saradnici, savjetnici, koji tu mogu biti godinama i mogu značajno unaprijediti rad samog organa, tako da se ne bi raspisivao konkurs, pa je data mogućnost rukovodiocima da te ljude sa nižih pozicija interno unaprijede na višu poziciju, a da istovremeno raspišu konkurs za nižu poziciju, izjavila je svjedokinja. Dalje je svjedokinja navela da i po federalnom i po kantonálnom zakonu prvo zapošljavanje, odnosno sticanje statusa državnog službenika, mora biti putem javnog konkursa, a potom su, po federalnom zakonu, moguća i unapređenja, premještaji, preuzimanje od drugih organa i slično. U vezi sa navedenim, svjedokinja je rekla da kantonálnim zakonom jeste ukinuta diferencijacija između rukovodećih i ostalih državnih službenika, ali su ostali isti nazivi, kao i njihova sistematizacija,

a jer federalni zakon o platama propisuje koeficijente, pa tako i na nivou kantona moraju biti isti nazivi radnih mjesta i koeficijenti kao i na nivou Federacije, zbog toga što je državna služba jedinstven sistem te je dozvoljeno da se neka područja drugačije urede na nivou kantona, ali osnov mora biti jedinstven. Nadalje, govoreći o principima na kojima se temelji kantonalni Zakon o državnoj službi, svjedokinja je navela da se isti temelji na principima jedinstvenosti, nepristrasnosti, zakonitosti, političkoj nezavisnosti. Zatim, svjedokinja je na upit tužioca objasnila da je osnovna razlika između kantonalnog i federalnog zakona, kako je već navedeno, to što je kantonalnim zakonom ukinuta podjela na rukovodeće i druge službenike, kao i to da se prema federalnom zakonu na mjesta rukovodećih državnih službenika može doći isključivo putem javnog konkursa čime nije dozvoljeno unapređenje ili degradiranje zaposlenih lica, dok su u skladu sa kantonalnim zakonom moguća takva premještanja, osim kada je u pitanju rukovodilac stručne ili druge službe koju obrazuje Vlada ili Skupština, kako je to propisano u tački a) člana 10. Zakona, odnosno, samo je ta pozicija, kao najviša pozicija državnih službenika, izuzeta, dok su svi ostali podložni premještanju. Svjedokinja je rekla da je mogućnost pomjeranja ili degradiranja rukovodećih državnih službenika bila zabranjena federalnim zakonom do 2017. godine, odnosno u momentu donošenja kantonalnog zakona, ali svjedokinja ne zna da li su takva rješenja u federalnom zakonu ostala i nakon 2017. godine. Dalje je svjedokinja izjavila da u kantonalnom zakonu postoji član koji se odnosi na unapređenje, međutim, državnom službeniku se internim premještanjem sa niže na višu poziciju može unaprijediti njegov status u vidu bolje plate, više pozicije i slično, ali isti tada nije unaprijeđen, već interno premješten. Svjedokinja je istakla da je cilj kantonalnog zakona bio da se poboljša rad organa, da se obezbijedi efikasnije i produktivnije djelovanje, pa je, s tim u vezi, rukovodilac organa imao mogućnost i da državnog službenika premjesti sa više na nižu poziciju, nakon ocjene njegovog rada i ukoliko službenik ne bi ispunio očekivanja, pri čemu je takvom službeniku bilo zagarantovano pravo na žalbu Odboru državne službe za žalbe, te je mogao uputiti prigovor upravnoj inspekciji, ali i pokrenuti radni spor. Na pitanje tužioca da li su se u situacijama pomjeranja državnog službenika na poziciju sa boljim statusom trebale primijeniti zakonske odredbe koje isključivo regulišu pitanje unapređenja, svjedokinja je odgovorila da u kantonalnom zakonu postoji član kojim je propisano da se rukovodilac odlučuje za način popune, tako da može izvršiti ili preuzimanje iz drugog organa, ili interni premještaj, ili raspisati interni oglas, ili unaprijediti postojećeg službenika, ili na kraju raspisati javni konkurs, tako da sve je to do rukovodioca, odnosno isti bira koji način će primijeniti, a sve u interesu službe. Na dalje upite tužioca, svjedokinja je ponovila da o internom premještanju na više radno mjesto odlučuje rukovodilac, pri čemu se isključuju drugi službenici da konkurišu na to radno mjesto na koje se jedan državni službenik premješta, a na poseban upit tužioca da li se takvim postupanjem onemogućava konkurentnost, odnosno da li se takvim internim premještanjem isključuje mogućnost velikom broju državnih službenika koji ispunjavaju uslove tog radnog mjesta da konkurišu za isto, svjedokinja je odgovorila da upravo rukovodilac zna kakva je situacija u organu kojim rukovodi, da isti zna koji službenici mogu najviše pomoći, a koji su eventualno problem, pa rukovodilac u skladu sa time i odlučuje, vodeći se i činjenicom da postupci po žalbi dugo traju, pri čemu rukovodilac odgovara za zakonitost rada, efikasnost i rezultate rada organa kojim rukovodi te je isti odgovoran za primjenu zakonskih odredbi kada je u pitanju neko pomjeranje. Naposljetku, svjedokinja je istakla da je bila ministar od ... godine do godine, a u tom periodu nakon donošenja predmetnog zakona rukovodioci organa nisu tražili tumačenje primjene odredbe člana 33. Zakona.

Iz iskaza svjedokinje L. J., datog na glavnom pretresu u svojstvu svjedokinje odbrane, prozilazi da se svjedokinja u periodu stupanja na snagu Zakona o državnoj službi TK 2017. godine nalazila na radnom mjestu kantonalnog upravnog inspektora, na kojem radnom mjestu će svjedokinja i završiti svoj radni vijek sa ... godine. Svjedokinja je izjavila da je Zakonom o

državnoj službi propisano da rukovodioci organa uprave donose pojedinačne akte u pogledu svega što je vezano za radni odnos, tako da takva rješenja nisu podlijegala preispitivanju od strane kantonalnog upravnog inspektora, odnosno upravna inspekcija bi samo propratila da li rješenje sadrži sve što je potrebno, u smislu forme, pouke o pravnom lijeku, da li je rješenje primila određena osoba, dok se ne bi upuštali u meritum odlučivanja. U vezi sa navedenim, svjedokinja je istakla da su se redovne kontrole u primjeni predmetnog zakona uglavnom provodile povodom pojedinačnih zahtjeva za kontrolu prethodno pomenutih rješenja, kojom prilikom bi upravna inspekcija davala upute, navodeći da se ne mogu miješati u meritum, da o pravima državnih službenika i namještenika u organima uprave odlučuje isključivo rukovodilac, da imaju pouku o pravnom lijeku, da ima dvostепенost odlučivanja koja je obezbijedena putem Odbora državne službe za žalbe, te bi propratili kada dođe rješenje od Odbora, pri čemu se nadležnost upravne inspekcije ogledala u tome da je, ukoliko bude uvažena žalba i vraćena na ponovno odlučivanje, organ, odnosno rukovodilac dužan da donese novo rješenje, a nakon drugostepene odluke pružena je i mogućnost sudske zaštite, navela je svjedokinja. Dalje je svjedokinja izjavila da je prilikom pomenutih kontrola u periodu od ... do ... godine uočila da su vršeni interni premještaji u TK, pa je svjedokinja rekla da misli da je takvo premještanje vršeno u Ministarstvu privrede, u kojem slučaju je pokrenut i sudski postupak, koji postupak je okončan na način da je odbijena tužba. Također, svjedokinja je navela da misli da je i u ... godini u MUP-u izvršeno takvo interno premještanje, kao i u nekoj od općina, pa je svjedokinja tako na upit braniteljice optuženog izjavila da je bilo internih premještanja na području TK. Na pitanje braniteljice da li se svjedokinji kao upravnom inspektor obručao neko od rukovodećih službenika kako bi je pitao za način primjene člana 33. Zakona o državnoj službi, te da li se o tome razgovaralo i upućivalo prilikom izlaska u kontrolu, svjedokinja je odgovorila da ona nije nadležna tumačiti propis, ali bi na takva pitanja odgovarala da je član jasan te govorila da se postupi po tom članu ukoliko nadležna osoba smatra da tako treba postupiti, a koji razgovori su se odvijali usmeno ili telefonski. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedokinje od strane tužioca, svjedokinja je ponovila da kao upravni inspektor nije bila nadležna da preispituje pravilnost i zakonitost primjene pojedinih odredbi Zakona o državnoj službi TK, što je svjedokinja govorila i onima koji bi joj se obraćali radi takvih uputa, pri čemu je svjedokinja istakla da rukovodilac organa odgovara za donesene pojedinačne akte. Naposljetku, svjedokinja je također ponovila da je upoznata sa pojedinim slučajevima internog premještanja službenika u TK, za što je svjedokinja navela da su isti vršeni u kontekstu člana 33. predmetnog Zakona, ali svjedokinja nije znala o kojim tačno internim premještanjima se radilo.

Iz iskaza svjedoka M. S., datog na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka odbrane, proizilazi da je svjedok u drugoj polovini ... godine radio na poslovima načelnika Općine ..., u sklopu kojih poslova je svjedok ostvarivao saradnju sa institucijama TK na određenim zajedničkim poslovima i projektima, od kojih je svjedok izdvojio projekat vodovoda i kanalizacije, koji projekt je bio kreditiran od strane austrijske kontrolne banke, a na način da je 15 % kreditnih sredstava bilo donacija R. A., dok je 2/3 preostalog duga vraćao Tuzlanski kanton, a ostatak Općina ... S tim u vezi, svjedok je istakao da je po tom pitanju bila potrebna dobra saradnja sa institucijama TK, pogotovo resornim ministarstvima poljoprivrede i prostornog uređenja. Dalje, a kada je u pitanju navedeni projekat, svjedok je izjavio da su zbog realizacije istog nekoliko puta morali ići u ... i to predstavnici svih nivoa vlasti u BiH (općina, kanton, entitet i država), a jer se radi o komplikovanom projektu, u kojem projektu je optuženi M. u cijelosti učestvovao prije odlaska na poziciju direktora KUIP TK, na način da je isti bio uključen u proces lobiranja, zatim postupak izbora kreditora, vršenja procjena i slično. Također, svjedok je izjavio da su, pored administrativnih razloga, u A. išli i iz određenih tehničkih razloga, a u smislu tehničkih usaglašavanja u realizaciji ovog projekta, zatim nabavke određenih materijala,

ali i primjerice nabavke specijalnog vozila za kanalizaciju, koje vozilo bi se moglo koristiti i za protivpožarnu zaštitu. Takvo putovanje se desilo u oktobru ... godine, tačnije od ... do ..., objasnio je svjedok, a za koje putovanje je svjedok od tadašnjeg premijera TK G. B. tražio da imenuju osobu koja bi kao predstavnik Tuzlanskog kantona išla u tu posjetu, obzirom da se svjedok prethodno obratio ministarstvima poljoprivrede i prostornog uređenja, ali nisu mogli obezbijediti osobu za tu posjetu, na što je G. svjedoku predložio da na to putovanje ide M. A., izjavio je svjedok. U vezi sa navedenim, svjedok je rekao da su za to putovanje koristili automobile, ali svjedok misli da te prilike nije putovao sa M., za što je svjedok istakao da je Vlada TK M. kao predstavniku TK trebala obezbijediti automobil i druga sredstva za putovanje, pri čemu je svjedok također naveo da tada nije bilo nikakve razlike između odlaska M. na taj put i primjerice odlaska ministra finansija TK. Nadalje, svjedok je izjavio da M. nije bio upućen u predmetno putovanje, već je njegov odlazak na to putovanje bio rezultat neposrednog razgovora svjedoka i tadašnjeg premijera G. Pomenuto putovanje je i realizovano. Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane tužioca, svjedok je izjavio da se ne može tačno sjetiti naziva banke koja je većinski finansirala predmetni projekat vodosnabdijevanja Općine ., ali je svjedok rekao da je u pitanju državna banka, za koju misli da posluje i u BiH i u Hrvatskoj. Svjedok je istakao da su svi nivoi vlasti u BiH tokom realizacije ovog projekta morali donijeti ukupno oko 120 odluka, a u najmanje dva navrata je cijela delegacija iz BiH (državni, federalni, kantonalni i općinski nivo) morala ići radi potpisivanja određenih aneksa na osnovni ugovor, koji su se primjerice ticali prolongiranja rokova. Svjedok je rekao da je čitav projekat trajao jako dugo, da je dugo trajao i period priprema, a misli da se sa time počelo ... godine, a isti je završen prije isteka posljednjeg mandata svjedoka na mjestu načelnika Općine ..., odnosno prije ... godine, jer je svjedok dužnost načelnika obavljao u kontinuitetu od ... do ... godine. Kako je svjedok prethodno rekao da je optuženi bio dio tima koji je učestvovao u pripremi i realizaciji predmetnog projekta, svjedok je na upit tužioca dalje izjavio da je on kao načelnik sastavio taj tim u ime Općine ... te je taj tim i potvrđen od Općinskog vijeća ..., pa je isti tim načelniku odgovarao za poslove koje se odnose na načelnika, a općinskom vijeću za poslove koje se odnose na vijeće, a svi ti poslovi su svakako prolazili i više nivoje vlasti, zbog prirode projekta i finansiranja. Nadalje, svjedok je rekao da je implementator tog projekta bila firma iz ... pod nazivom '...', koju firmu su posjetili 2-3 puta, a jer im je, prema kazivanju svjedoka, bilo stalo da što više ljudi bude uključeno u projekat, radi sprečavanja eventualnih malverzacija. Tokom daljeg saslušanja svjedok je ostao kod izjave da je tadašnji premijer TK G. B. delegirao optuženog za posjetu firmi koja se desila u periodu od ... – ... godine. Svjedok je istakao da optuženi u navedenom periodu toj posjeti pomenutoj austrijskoj firmi nije prisustvovao radi potpisivanja aneksa ugovora, jer bi u tom slučaju prisustvovao ministar finansija ili drugo lice delegirano od Ministarstva finansija, već je optuženi prisustvovao i išao u tu posjetu kao predstavnik TK, a radi transparentnosti te najveće mjere obaviještenosti i involviranosti Vlade TK. S tim u vezi, svjedok je ukazao i da su se potrebni aneksi ugovora potpisivali u banci, a ne u imenovanoj firmi, pri čemu optuženi nije ni mogao biti potpisnik takvih aneksa. Naposljetku, svjedok je izjavio da je odlazak u tu firmu obuhvatao dogovor o određenim detaljima kada je u pitanju implementacija projekta, a predmetni projekat nije bio gotov u oktobru godine.

Svjedok G. B. je na glavnom pretresu saslušan i u formi replike na iskaz svjedoka odbrane M. S., a kojom prilikom je svjedok G. B. izjavio da je Vlada TK ... ili ... godine, za vrijeme dok je svjedok obnašao funkciju ministra unutrašnjih poslova, dala saglasnost na ugovor o finansiranju projekta vodosnabdijevanja Općine ... Prema sjećanju svjedoka, učesnici tog ugovora su bili neka državna banka, Vlada TK i Općina ..., a vrijednost projekta je bila oko 3 miliona Eura, odnosno oko 6 miliona KM, pri čemu je 2/3 obaveza vraćanja kredita preuzela Vlada TK, a 1/3 Općina .., te taj kredit još nije u cijelosti vraćen. Svjedok je također rekao da

je taj projekat započet godinu ranije, odnosno ... godine, dok je isti okončan u oktobru ... godine, kada je pušten u funkciju te je svjedok i bio na otvaranju tog projekta kao premijer TK. Svjedoku nije bilo poznato da li je osim predmetnog projekta bilo još nekih sličnih infrastrukturnih projekata na području Općine ... u kasnijem periodu, odnosno nakon ... godine. Na pitanje tužioca da li je neko ispred Vlade TK potpisao taj ugovor o finansiranju projekta i eventualno neke anekse, a u periodu od ... do ... godine, svjedok je odgovorio da se ne može precizno izjasniti, ali da pretpostavlja da je neko od članova Vlade prisustvovao potpisivanju tog kredita sa svim partnerima, da li u BiH ili u Beču, a svjedoku je logično da je tome ispred Vlade TK prisustvovao i učestvovao ministar finansija. S tim u vezi, svjedok misli da je ministar finansija i ovlašten od strane Vlade TK da u ime Vlade potpiše sve potrebne ugovore i dokumente, za što je svjedok također naveo da su svi ti dokumenti sigurno u arhivi i Vlade TK i Ministarstva finansija TK. Dalje je svjedok istakao da kao premijer TK optuženom nije dao ovlaštenje da predstavlja TK kod potpisivanja nekog aneksa ugovora sa austrijskom bankom, osim što je svjedok potpisao putni nalog, o čemu se ranije već izjasnio. Svjedok je izjavio i da poznaje M. S., bivšeg načelnika Općine ..., pri čemu je svjedok istakao i da tokom mjeseca oktobra ... godine nije razgovorao sa M. na temu davanja ovlaštenja optuženom za zastupanje Vlade TK kod potpisivanja nekog aneksa ugovora u ..., pa tako svjedok navodi da bi u tom slučaju bio neki pisani dokument, ali svjedok ukazuje da o tome, niti o eventualnom predstavljanju TK od strane optuženog u ..., nije postojala ni neka usmena komunikacija, niti pisana. U vezi sa navedenim, a na upit tužioca, svjedok je naveo da je M., prije prošlog svjedočenja svjedoka na glavnom pretresu, tražio da ostvari kontakt sa svjedokom, pa je svjedok M. primio u kabinetu načelnika Općine ..., gdje su njih dvojica obavili razgovor. Svjedok je izjavio da je te prilike M. od njega tražio da na određeni način kroz svoj iskaz pokuša pomoći optuženom, ali je M. tada bio konfuzan, svjedok ga nije najbolje razumio, te je svjedok Muminoviću rekao da će govoriti ono što mu je poznato i ono što je istina. Osim opisane komunikacije, svjedok nije imao druge komunikacije niti sa M., niti sa optuženim. Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane braniteljice optuženog, svjedok je izjavio da je od strane Općine ... imao povratnu informaciju o realizaciji predmetnog projekta, a tokom tog perioda postojala je i komunikacija sa načelnikom Općine. Dalje je svjedok na upit braniteljice rekao da su sredstva za vodosnabdijevanje za Općinu ... u ... godini vjerovatno izdvajana po osnovu vodnih naknada, a svjedok je naveo i da je vjerovatno da su radovi na vodosnabdijevanju u Općini ... realizovani i u ... i u ... godine, ali svjedok ostaje pri odgovoru da je projekat završen u oktobru ... godine. Obzirom na protek vremena od realizacije predmetnog projekta do svjedočenja, svjedok je ukazao da se projekta, izgradnje i perioda kada su vršeni radovi, vjerovatno bolje sjećao kada je davao saglasnost optuženom za službeno putovanje. Također, svjedok je naveo da mu nije bilo poznato koja firma je bila uključena u izvođenje radova vodosnabdijevanja u Općini ... Napitanje braniteljice da li je imao kontakte sa M. tokom perioda realizacije predmetnog projekta, pa i nakon tog projekta, svjedok je odgovorio da su to bili rijetki i slučajni susreti i kontakti, uglavnom službeni, odnosno na nekim zvaničnim sastancima, na sastancima kantonalnog odbora ili izbornim kampanjama i slično. Naposljetku, svjedok je istakao da na njega niko nije vršio pritisak da da iskaz kakav je dao prilikom saslušanja u formi replike.

Iz iskaza svjedokinje S. A., datog na glavnom pretresu u svojstvu svjedokinje odbrane, proizilazi da je svjedokinja u oktobru ... godine, između ostalog, obavljala i poslove koji su vezani za realizaciju službenih putovanja direktora. Kada su u pitanju službena putovanja, svjedokinja je objasnila da direktor ili inspektor najprije podnose zahtjev u kojem se obrazlaže gdje se ide, zašto se ide i koliko dana, a nakon toga bi svjedokinja u isti zahtjev unosila iznos sredstava kojim Uprava u tom trenutku raspolaže te koji iznos je potreban, a potom taj zahtjev potpisuje direktor ako je u pitanju inspektor, odnosno premijer ako je u pitanju direktor ili

inspektori koji idu u inostranstvo. Svjedokinja je izjavila da je u navedenom periodu M. A. kao direktor jednom išao u inostranstvo te je svjedokinja bila uključena u realizaciju tog putovanja, pri čemu je svjedokinja navela da se u takvim slučajevima zahtjev sa obrazloženjem i putnim nalogom podnese premijeru na odlučivanje, nakon čega premijer potpisuje putni nalog ukoliko isti odobrava. Na upit braniteljice svjedokinja je rekla da u konkretnom slučaju nije bilo ništa sporno niti je neko postavljao pitanje ispravnosti tog naloga, pa se i realizovalo predmetno službeno putovanje. Kada se M. vratio sa putovanja, svjedokinja je obračunala troškove, za što je svjedokinja također istakla da se, prije podnošenja troškova premijeru na odobravanje, kontaktira Ministarstvo finansija kako bi oni potvrdili da je sve u redu, da je obračun dobar i da imaju svi potrebni papiri, a potom se šalje premijeru, nakon čega nalog ide u Ministarstvo finansija na blagajnu, odnosno na isplatu. Da nešto nije bilo u redu, da nije bilo potrebne dokumentacije, odnosno da nešto nije bilo ispravno, Ministarstvo finansija i premijer bi to vratili, navela je svjedokinja. Svjedokinja je ponovila da je M. samo tada išao u inostranstvo tokom svog mandata, osim čega je možda još nekoliko puta išao u ... na poziv Federalne inspekcije. Kada je u pitanju tačka 1. predmetne optužnice, svjedokinja je izjavila da joj je postavljenjem na radno mjesto pomoćnika direktora za IT, stručne i zajedničke poslove povećana plata, za što je svjedokinja dobila rješenje o koeficijentu koje ide u Ministarstvo finansija, tako da pomenuto ministarstvo provjerava ispravnost rješenja. Svjedokinja je navela da obračun plate vrši Ministarstvo finansija, Služba za obračun plata, a svjedokinji je redovno vršena isplata plate te u konkretnom slučaju nije bilo primjedbi. Na upit braniteljice, svjedokinja je rekla da je Ministarstvo finansija provjeravalo ta rješenja te da bi vraćali rješenja (o plati, o pomoći) ukoliko nešto ne bi bilo u redu. Osim navedenog, svjedokinja je izjavila da su i Č. V. te M. Z. također morale dobiti nova rješenja o plati te da se i po tim rješenjima uredno postupalo od strane Ministarstva finansija. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedokinje od strane tužioca, svjedokinja je navela da je prethodno opisala standardnu proceduru kod službenih putovanja, a na način da je zadatak svjedokinje bio da u skladu sa obavezama svog radnog mjesta obradi taj nalog i isti dostavi Ministarstvu finansija na dalju realizaciju, pri čemu se svjedokinja nije upuštala u bilo kakvu kontrolu opravdanosti takvog službenog puta, već bi svjedokinja samo formalno obrađivala i učestvovala u toj proceduri (prilaganje računa za gorivo ako se traže troškovi goriva i slično). Također, svjedokinja je rekla i da je Ministarstvo finansija kontrolisalo samo formalnu ispravnost samog putnog naloga, u smislu da li postoji odobrenje premijera, da li je sačinjen izvještaj, da li su prisutni potrebni prilozima za dodatne troškove i da li nalog sadrži odgovarajuće potpise lica.

Iz iskaza svjedoka H. D. datog na glavnom pretresu proizilazi da svjedok od januara ... godine radi u KUIP TK te da je svjedoku poznato na koji se način vodi evidencija o dokumentaciji u KUIP-u, a jer je svjedok bio član komisije za nabavku i dopune menadžer sistema koji služe za obradu sve dokumentacije u Upravi. Svjedok je objasnio način vođenja evidencije u Upravi, navodeći da sva dokumentacija koja uđe i izađe iz uprave prođe kroz elektronski program koji bilježi sve podatke i to ko je radio, kad je urađeno, šta je urađeno, kome je dostavljeno, odnosno sve ono što je potrebno da se identifikuje lice koje je radilo na tim aktima. Sve navedeno se vidi na log ispisima na kraju svakog dokumenta, kao i kroz urudžbeni broj, odnosno identifikacioni broj svakog uposlenika koji radi na predmetu, a koji broj se nalazi na svakom dokumentu. Tokom daljeg saslušanja, braniteljica je svjedoku, uz dopuštenje suda, prezentovala Rješenje o internom premještanju S. A. Od ... godine, a za koje rješenje je svjedok izjavio da se na istom nalazi urudžbeni/ID broj ..., iz čega proizilazi da je taj akt radila I. A., sekretar Uprave, kao i da je ovo prvi akt u predmetu, urađen godine, a kroz log ispis se vidi i da je I. A. otvorila predmet te da ga je ... zaključila, kada je akt prešao iz worda u PDF format, pri čemu je A. potpisala vjerodostojnost tog dokumenta, nakon čega isti postaje arhivski primjerak i ostaje trajno u dokumentaciji, te se, kada je dokument zaključen, u istom ne mogu

vršiti dalje ispravke. Kada je u pitanju ID broj ..., koji broj je dodijeljen I. A., svjedok je naveo da zna te brojeve, a jer on iste dodjeljuje zaposlenicima Uprave. Zatim, braniteljica je svjedoku prezentovala i Akt o internom premještanju državnog službenika Č. V. Od ... godine te je svjedok izjavio da se ponovno radi o rješenju o internom premještanju državnog službenika, urudžbeni broj akta ponovno određuje da je ovaj akt otvorila I. A., da je ona sačinila predmetni akt, zaključila, dostavila svim organima koji su navedeni i to Agencija za državnu službu, Ured za zajedničke poslove, Ministarstvo finansija i dosije. Na pitanje braniteljice da li je akt nakon zaključenja dostupan drugim zaposlenicima, svjedok je odgovorio da su to dokumenti koji su zaštićeni, strogo povjerljivi, te iste vide samo svjedok i direktor. Svjedoku je potom prezentovano i Rješenje o internom premještanju M. Z. Od ... godine, za koje je svjedok rekao da je taj akt također otvorila dana ... i radila I. A., što je i potvrdila svojim potpisom, ali je, za razliku od prethodna dva akta, ovaj akt zaključila B. E. dana 13.04., pri čemu je svjedok naveo da je B. E. tehnički sekretar koji arhivira ove akte. Nadalje, svjedoku je prezentovano i Rješenje o premještanju državnog službenika S. T. Od ... godine, a svjedok je izjavio da se radi o aktu o premještanju državnog službenika, urudžbeni broj akta je od S. T., tako da je državni službenik S. T. sama sebi radila to rješenje, otvorila, zaključila i sve radila po tom predmetu. Svjedok je istakao da takvo postupanje nije uobičajeno, odnosno nije uobičajeno da službenik na kojeg se odnosi odluka istovremeno izrađuje tu odluku. S tim u vezi, svjedok je pojasnio da je S. tada radila na pravnim poslovima u Upravi, a potpisnik rješenja je tadašnji direktor Š. M. Dalje je braniteljica svjedoku prezentovala i Rješenje o postavljenju državnog službenika P. S. Od ... godine, a svjedok se izjasnio da je i tu ID broj I. A., A. je otvorila ovaj akt, nosila je čitavo vrijeme ovaj akt, izvršila je ovaj akt i zaključila ga je dan poslije, te je tada akt otišao ponovo Agenciji za državnu službu, Ministarstvu finansija, Uredu za zajedničke poslove, dostavljen je svima koji su navedeni, a potom je Aziza potpisala akt te je ista potpisnik i rješenja kao rukovodilac. Kada je u pitanju Rješenje o postavljenju državnog službenika H. A. Od ... godine, isto je također prezentovano svjedoku te je svjedok istakao da je obrađivač i ovog akta I. A., da je isti dostavljen prethodno navedenim institucijama te da je A. i potpisala to rješenje kao rukovodilac, za što je svjedok izjavio da je to vjerovatno bilo po ovlaštenju. Navedeni akt je otvoren i zaključen istog dana, odnosno ... godine. Identična situacija je i kod Rješenja o postavljenju državnog službenika B. O. I. Od 0 ... godine, izjasnio se svjedok nakon prezentovanja istog akta. Kada je u pitanju Akt - prijedlog koji je vezan za diskreciona ovlaštenja rukovodioca u pogledu radnopravnog statusa svih poslova od ... godine, koji akt je upućen Timu za prevenciju korupcije Vlade TK, isti akt je prezentovan svjedoku te je svjedok izjavio da je predmetni akt obradila I. A., da ga je potpisala i dostavila Timu, a potom i zaključila akt istog dana. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane tužioca, svjedok je ponovio da šifra '...' predstavlja identifikacijsku oznaku za I. A., a nakon tog broja, odnosno nakon crtice se ispisuje redni broj dokumenta u predmetu. Svjedok je objasnio da je softver pravljen po kancelarijskom poslovanju i da se na svim aktima na kojima je I. radila na mjestu obrađivača pojavljivala njena šifra, a u većini akata koji se rade za direktora je obrađivač i izvršitelj I. A. Svjedok je rekao da je broj '...' oznaka za direktora, pri čemu se svjedok tokom rada susretao i sa aktima koji sadrže tu oznaku direktora, ali svjedok na dokumentima koji su mu prezentovani tokom saslušanja nije uočio oznaku direktora. Na upit tužioca svjedok je istakao da ne zna za koje akte je I. dobila odobrenje direktora da ih zavodi na sebe, niti se svjedok miješa u te stvari, već je to između sekretara i rukovodioca.

Iz Rješenja o premještanju državnog službenika KUIP TK broj ... od ... godine, koje rješenje se odnosi na S. A., proizilazi da se navedenim rješenjem imenovana S. A. (diplomirani ekonomista sa VII – VSS stepenom stručne spreme, prethodno postavljena na radno mjesto Stručni savjetnik za javne nabavke u Odjeljenju za IT, stručne i zajedničke poslove) sa danom ... godine premješta sa navedenog radnog mjesta i postavlja na radno mjesto Pomoćnik direktora za IT,

stručne i zajedničke poslove u pomenutom Odjeljenju, koje radno mjesto se nalazi u IV platnom razredu za državne službenike. U obrazloženju predmetnog rješenja se kao pravni osnov za takav premještaj državnog službenika navode odredbe člana 33. Zakona o državnoj službi u Tuzlanskom kantonu. Osim toga, u obrazloženju se, između ostalog, navodi da se ovakvim premještajem broj izvršilaca neće povećati, da će imenovana obavljati i druge poslove po naredbama i odlukama direktora, kao i da je u ovom Odjeljenju zaposleno 14 izvršilaca, pa se javila potreba za potpunom radnog mjesta Pomoćnika, a radi rješavanja problema u radu Odjeljenja te organizacije rada u istom. Također, ističe se da imenovana ispunjava sve opće i posebne uvjete tog radnog mjesta te da posjeduje i stručne sposobnosti za obavljanje predmetnih poslova. Rok za žalbu protiv istog rješenja iznosi 15 (petnaest) dana, a teče od dana prijema rješenja. Iz Rješenja o plaći državnog službenika od ... godine, između ostalog, proizilazi da je istim rješenjem S. A. utvrđen koeficijent za obračun plaće u iznosu od 3,40, a ovo rješenje se također primjenjuje od ... godine. Iz Rješenja o utvrđivanju položajnog dodatka od ... godine proizilazi da je S. A., na radnom mjestu Pomoćnik direktora za IT, stručne i zajedničke poslove, utvrđen položajni dodatak u visini od 10 % na osnovnu plaću, a koje rješenje se primjenjuje od ... godine. Dalje, iz Rješenja o plaći državnog službenika od ... godine proizilazi da se S. A. utvrđuje koeficijent za obračun plaće u iznosu od 3,62, dok iz Rješenja o izmjeni rješenja o plaći od godine proizilazi da se umjesto prethodno navedenog koeficijenta, S. A. utvrđuje koeficijent za obračun plaće u iznosu od 5,20.

Iz Rješenja o internom premještaju državnog službenika KUIP TK broj ... od godine, koje rješenje se odnosi na Č. V., proizilazi da se navedenim rješenjem imenovana Č. V. (diplomirani žurnalista sa VII – VSS stepenom stručne spreme, prethodno postavljena na radno mjesto Kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport u Inspektoratu za obrazovanje, nauku, kulturu i sport) sa danom ... godine premješta sa navedenog radnog mjesta i postavlja na radno mjesto Glavni kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport u pomenutom Inspektoratu, koje radno mjesto se nalazi u IV platnom razredu za državne službenike. U obrazloženju predmetnog rješenja se kao pravni osnov za takav premještaj državnog službenika navode odredbe članova 32. i 33. Zakona o državnoj službi u Tuzlanskom kantonu. Osim toga, u obrazloženju se, između ostalog, navodi da je pomenuto radno mjesto Glavnog kantonalnog inspektora upražnjeno od ... godine, da su u tom Inspektoratu osim Č. V. zaposlena još dva izvršioca (Kantonalni inspektori za obrazovanje, nauku, kulturu i sport), međutim, ukazuje se da je neophodno kontinuirano i blagovremeno rješavati svakodnevne probleme u organizaciji i radu predmetnog inspektorata. Također, ističe se da je Č. V. po ovlaštenju direktora i ranije obavljala poslove Glavnog inspektora od kada je to radno mjesto upražnjeno, da je iste uspješno izvršavala, da imenovana ispunjava sve opće i posebne uvjete tog radnog mjesta te da prema ocjeni direktora posjeduje i stručne sposobnosti za obavljanje predmetnih poslova. Pored toga, ukazuje se i da se takvim premještajem ne povećava broj izvršilaca, niti će postojati potreba za prijemom izvršioca na ranije radno mjesto imenovane, a jer će ista vršiti i poslove inspekcijanskog nadzora u oblasti Inspektorata. Rok za žalbu protiv istog rješenja iznosi 15 (petnaest) dana, a teče od dana prijema rješenja. Iz Rješenja o plaći državnog službenika od ... godine, između ostalog, proizilazi da je istim rješenjem Č. V. utvrđen koeficijent za obračun plaće u iznosu od 3,62, kao i da se osnovna plaća uvećava za procenat od 20 % kao dodatak za obavljanje poslova sa posebnim ovlaštenjima i uslovima rada, a ovo rješenje se također primjenjuje od ... godine.

Iz Odluke Vlade TK broj ... od ... godine, između ostalog, proizilazi da je Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove TK data saglasnost za interni premještaj državnog službenika sa radnog mjesta Kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport na radno mjesto Glavni kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport.

Iz Rješenja o internom premještanju državnog službenika KUIP TK broj ... od ... godine, koje rješenje se odnosi na M. Z., proizilazi da se navedenim rješenjem imenovana M. Z. (magistar farmacije sa VII – VSS stepenom stručne spreme, prethodno postavljena na radno mjesto Kantonalni farmaceutski inspektor u Inspektoratu za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove) sa danom ... godine premješta sa navedenog radnog mjesta i postavlja na radno mjesto Glavni kantonalni inspektor za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove u pomenutom Inspektoratu, koje radno mjesto se nalazi u IV platnom razredu za državne službenike. U obrazloženju predmetnog rješenja se kao pravni osnov za takav premještaj državnog službenika navode odredbe članova 32. i 33. Zakona o državnoj službi u Tuzlanskom kantonu. Osim toga, u obrazloženju se, između ostalog, navodi da je pomenuto radno mjesto Glavnog kantonalnog inspektora upražnjeno dvije godine, da su u tom Inspektoratu osim M. Z., koja je postavljena na neodređeno vrijeme, zaposlena još dva državna službenika (Kantonalni zdravstveni inspektor i Kantonalni sanitarni inspektor), ali na određeno vrijeme a najduže na tri mjeseca, koja dva inspektora su primljena zbog hitne potrebe nastale usljed pojave zarazne bolesti COVID-19. Također, ističe se da je M. Z. bila često zadužena da pored svojih poslova obavlja i poslove Glavnog inspektora, da je iste uspješno izvršavala, da imenovana ispunjava sve opće i posebne uvjete tog radnog mjesta te da prema ocjeni direktora posjeduje i stručne sposobnosti za obavljanje predmetnih poslova. Pored toga, ukazuje se i da se takvim premještanjem ne povećava broj izvršilaca u Upravi. Rok za žalbu protiv istog rješenja iznosi 15 (petnaest) dana, a teče od dana prijema rješenja. Iz Rješenja o plaći državnog službenika od ... godine, između ostalog, proizilazi da je istim rješenjem M. Z. utvrđen koeficijent za obračun plaće u iznosu od 3,62, kao i da se osnovna plaća uvećava za procenat od 20 % kao dodatak za obavljanje poslova sa posebnim ovlaštenjima i uslovima rada, a ovo rješenje se također primjenjuje od 01.04.2020. godine. Iz Rješenja o izmjeni rješenja o plaći od ... godine proizilazi da se umjesto prethodno navedenog koeficijenta, M. Z. utvrđuje koeficijent za obračun plaće u iznosu od 5,20.

Iz Akta Agencije za državnu službu FBiH – Inicijativa za izmjene i dopune propisa u oblasti državne službe u Tuzlanskom kantonu, broj ... od ... godine, proizilazi da je Agencija Vladi Tuzlanskog kantona uputila predmetnu inicijativu, u kojoj se, između ostalog, predlaže da se u članu 33. stav 1. Zakona o državnoj službi u TK precizno definiše da se pod sličnim radnim mjestom smatra radno mjesto iste stručne spreme i istog službenog zvanja za koje državni službenik ispunjava opće i posebne uslove, propisane pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji. Naime, u inicijativi se ističe da je Agencija, vođenjem Registra državnih službenika Federacije BiH, uočila da značajan broj organa prilikom internog premještanja državnih službenika iste zapravo unapređuje na viša radna mjesta bez internog oglašavanja, što je, kako se to navodi u inicijativi, u suprotnosti sa odredbama člana 46. istog Zakona, po kojima se državni službenici unapređuju putem internog oglasa, kao i odredbom člana 29. stav 2. Zakona, koja propisuje pravo državnog službenika na pošten i pravedan tretman u svim aspektima kadrovske politike, bez diskriminacije po bilo kojem osnovu.

U prilogu Dopisa Ministarstva finansija TK broj ... od ... godine je dostavljena dokumentacija koja se odnosi na Nalog za službeno putovanje direktora KUIP TK M. A. Broj ... od ... godine. Tako iz Zahtjeva za odobrenje službenog putovanja u Republiku Austriju broj ... od ... godine proizilazi da je v.d. direktor KUIP TK M. A. premijeru TK dostavio navedeni zahtjev kojim traži odobrenje službenog puta u ..., R. A., radi posjete firmi ... po pozivu direktora firme, a koji službeni put bi trajao od godine do godine. Iz Putnog naloga proizilazi da se isti odnosi na vozača M. A. te na vozilo „Golf V”, registarskih oznaka ... Iz Evidencije korištenja vozila proizilazi da je dana ..., relacija kretanja ... – ..., početno stanje brojila iznosilo 277.651 km, dok je krajnje stanje brojila iznosilo 278.998 km. Dalje, iz Računa za gorivo „OMV

Tankstelle“ proizilazi da je utrošeno ukupno 39,98 Eura, a iz Računa za vinjetu proizilazi da je utrošeno 11,00 Eura. Također, iz Analitičke kartice te Naloga blagajni broj ... od ... godine proizilazi da je isplaćen ukupan iznos od 340,69 KM i to na ime isplate dnevnice po nalogu ... M. A. (2 x 140,00 x 70%) iznos od 196,00 KM, zatim za gorivo iznos od 123,18 KM te za putarinu iznos od 21,51 KM. U dostavljenom Izvještaju M. A. navodi se da je na put za ... krenuo dana ... godine u 15:00 sati, da je BiH napustio u 16:00 sati te da se na putu zadržao do ... godine, kada je u BiH ušao u 18:00 sati. Dalje se u istom izvještaju ističe da je razlog putovanja poziv firme ... Engineering & Consulting GmbH Wien Austria, u svrhu prezentiranja projekata realiziranih u proteklom periodu, kao i plan aktivnosti za naredni period. Navodi se da je M. A. prisustvovao navedenoj prezentaciji, a jer je imenovana firma izvodila radove na području TK, pri čemu je M. bio jedan od direktnih aktera i učesnika u realizaciji projekta izgradnje kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine ... Također, navodi se da se buduća eventualna saradnja ogleda u izgradnji prečišćivača na kanalizacionoj mreži. U istom izvještaju se ukazuje i da je M. na putu ostao dva dana, sa plaćenim troškovima smještaja i ishrane.

Iz Dopisa Općinskog vijeća Općine ... broj ... od ... godine proizilazi da je uz isti dostavljena materijalna dokumentacija koja se odnosi na angažman optuženog u Općinskom vijeću Općine ... Tako je uz predmetni dopis dostavljeno Uvjerenje Centralne izborne komisije od ... godine, iz kojeg proizilazi da je M. A. na Lokalnim izborima ... godine izabran za vijećnika Općine ... Također, dostavljeno je i Uvjerenje Centralne izborne komisije od ... godine, iz kojeg proizilazi da je M. A. na Lokalnim izborima od ... godine izabran za vijećnika u Općinskom vijeću ... Zatim, iz priložene Odluke o imenovanju radnih tijela Općinskog vijeća ... od ... godine proizilazi da je M. A., kao izabrani vijećnik, bio član i predsjednik Komisije za ljudska prava, predstavke, prigovore, mlade i ravnopravnost polova, zatim da je isti bio član i predsjednik Komisije za privredu, poljoprivredu, vodoprivredu i šumarstvo, kao i da je imenovani bio član Komisije za izbor i imenovanje. Dalje iz Odluke o izboru Predsjedavajućeg Općinskog vijeća ... od ... godine proizilazi da je M. A. izabran za Predsjedavajućeg. Potom, iz Odluke o imenovanju radnih tijela Općinskog vijeća ... od ... godine proizilazi da je M. A., kao izabrani vijećnik, bio član Komisije za izbor i imenovanja, kao i Komisije za statut i propise te Komisije za budžet, finansije i ekonomska pitanja.

Iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Kantonalne uprave za inspeksijske poslove Tuzlanskog kantona od juna ... godine proizilazi da su za radno mjesto Glavni kantonalni inspektor za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove propisani uslovi u pogledu stručne spreme (VSS – VII stepen stručne spreme, medicinske, stomatološke ili farmaceutske struke), položenog stručnog ispita za državne službenike (za službenika sa završenim farmaceutskim fakultetom i položen stručni ispit za farmaceutskog inspektora), zatim najmanje pet godina radnog staža na poslovima svoje struke nakon završetka visoke stručne spreme, kao i položen ispit za vozača „B“ kategorije te poznavanje rada na računaru. Kada je u pitanju radno mjesto Glavnog kantonalnog inspektora za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, propisani su slični uslovi za obavljanje poslova navedenog radnog mjesta te se razlika ogleda u tome da se za stručnu spremu traži VSS (VII) stepen stručne spreme, struke društvenih, prirodnih ili tehničkih nauka. U opisu poslova oba pomenuta radna mjesta se, između ostalog, navodi da isti vrše poslove i zadatke rukovođenja inspektoratom, odnosno poslovima koji se odnose na inspeksijski nadzor nad provođenjem zakona, drugih propisa i opštih akata koji spadaju u nadležnost inspektorata. Također, navodi se da glavni inspektori daju prijedlog poslova i zadataka iz djelokruga inspektorata za godišnji program i mjesečne planove rada inspektorata, zatim da daju uputstva i usklađuju rad inspektora u inspektoratu, da se staraju o zakonitosti, blagovremenosti, potpunosti i racionalnosti vršenja poslove u inspektoratu i slično.

U prilogu Dopisa Stručne službe za poslove gradonačelnika Grada ..., broj ... od ... godine, dostavljene su ukupno tri kopije rješenja o internim premještajima državnih službenika K. Z., A. T. A. i H. O. Tako iz Rješenja o internom premještaju i postavljenju državnog službenika i utvrđivanju platnog razreda i koeficijenta za obračun plate Gradonačelnika Grada ..., broj ... od ... godine, proizilazi da se istim rješenjem državni službenik K. Z., ranije postavljen na radno mjesto Pomoćnik gradonačelnika za Službu za inspekcijske poslove, interno premješta na radno mjesto Putni inspektor u Inspektoratu urbanističko-građevinske, tržišne, turističko-ugostiteljske i putne djelatnosti. Dalje, iz Rješenja o internom premještaju i postavljenju državnog službenika i utvrđivanju platnog razreda i koeficijenta za obračun plate Gradonačelnika Grada ..., broj ... od ... godine, proizilazi da se istim rješenjem državni službenik A. T. A., ranije postavljena na radno mjesto Tržišni inspektor u Inspektoratu urbanističko-građevinske, tržišne, turističko-ugostiteljske i putne djelatnosti, interno premješta na radno mjesto Pomoćnik gradonačelnika za Službu za inspekcijske poslove. Također, iz Rješenja o internom premještaju i postavljenju državnog službenika na radno mjesto u organu državne službe i utvrđivanju platnog razreda i koeficijenta za obračun plate Gradonačelnika Grada ..., broj ... od ... godine, proizilazi da se istim rješenjem državni službenik H. O., ranije postavljen na radno mjesto Pomoćnik gradonačelnika za Službu za prostorno uređenje i zaštitu okoline, interno premješta na radno mjesto Glavni inspektor u Inspektoratu tržišne, turističko-ugostiteljske i sanitarne djelatnosti u Službi za inspekcijske poslove. Iz obrazloženja navedenih rješenja proizilazi da se kao pravni osnov za donošenje istih navode odredbe članova 32. i 33. Zakona o državnoj službi u Tuzlanskom kantonu, kao i da su imenovani državni službenici interno premješteni na radna mjesta koja su bila upražnjena.

Iz Rješenja Odbora državne službe za žalbe FBiH, broj ... od ... godine, proizilazi da je kao neosnovana odbijena žalba D. N., koji je postavljen na radno mjesto Stručni savjetnik za informatičke poslove – programer, izjavljena protiv Rješenja o plaći državnog službenika KUIP TK broj ..., ur. broj akta ..., od ... godine. Dalje, iz Presude Općinskog suda u Tuzli, broj 32 0 Rs 358350 19 Rs od 09.10.2020. godine, proizilazi da se istom presudom odbija tužbeni zahtjev tužitelja D. N., kojim tužbenim zahtjevom je tužitelj tražio da se kao nezakoniti ponište Rješenje o postavljanju državnog službenika Kantonalne uprave za inspekcijske poslove TK od ... godine, Rješenje odbora državne službe za žalbe FBiH od ... godine, Rješenje o plaći državnog službenika KUIP TK od ... godine te Rješenje odbora državne službe za žalbe FBiH od godine. Također, navedenom presudom odbijen je i tužbeni zahtjev tužitelja da se prvotuzeni (KUIP TK) obaveže da tužitelju uspostavi radnopravni status sa svim pravima iz radnopravnog statusa na poziciji Pomoćnik direktora za IT, stručne i zajedničke poslove u KUIP TK u skladu sa Rješenjem o postavljanju od ... godine, počev od ... godine pa do povratka na to radno mjesto, te da se obaveže prvotuzeni da tužitelju na ime naknade štete u visini razlike neisplaćenih plaća kao i sve dodatne naknade na plaću koje bi tužitelj ostvario kao Pomoćnik direktora za IT, stručne i zajedničke poslove u KUIP TK isplati odgovarajući iznos. Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 Rs 358350 21 Rsž od 13.12.2022. godine odbijena je žalba tužitelja D. N. i potvrđena prvostepena presuda Općinskog suda u Tuzli od 09.10.2020. godine.

Odbrana je kao materijalne dokaze uložila i fotografije sa web stranica Općine ..., portala „...“, portala „...“ te pravnog lica ... Engineering Consulting GmbH (ukupno 11 fotografija). Iz predmetnih fotografija proizilazi da je dana ... godine između Općine ... i ... Engineering Consulting GmbH Wien (kao izvođača radova) potpisan Ugovor o realizaciji projekta izgradnje vodosnabdijevanja i kanalizacije Općine ..., u vrijednosti od 3.111.802,57 Eura, pri čemu je prethodno, u oktobru ... godine, između Vlade Republike ..., Ministarstvo finansija, i Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, Ministarstvo finansija i trezora, zaključen Ugovor o finansijskoj saradnji, kojim je Vlada Republike ... spremna poduprijeti odobrenje „tied aid

credits“ Bosni i Hercegovini, koje refinansira Austrijska Kontrolna banka. Dalje, u objavi od ... godine, koja je prikazana na fotografiji, navodi se da će tog dana u ... biti obilježen početak izvođenja radova na Projektu izgradnje kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine ... U objavi od godine navodi se da je okočana prva faza Projekta dodatnog vodosnabdijevanja Koraja, a u članku od ... godine se, između ostalog, navodi da je Vlada TK iz Programa vodnih naknada za finansiranje Projekta kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine ... odobrila iznos od 147.059,00 KM. Na web stranici ... Engineering Consulting GmbH, link objave: oestap.at/en/wernissagen, pod nazivom „Vernissage ... godine“, prikazane su fotografije prijema na kojima se, između ostalih lica, nalazi i optuženi M. A. U objavi od ... godine navodi se da su nastavljeni radovi na izgradnji kolektora „B“ u ..., a u objavi od ... godine ističe se da je izgrađeno još 500 metara kanalizacionog voda u ... Osim toga, u objavi od ... godine navodi se da je u toku izrada glavnog Projekta sekundarne mreže kanalizacije uz glavni kolektor „B“ upotrijebljenih voda. Također, u objavi od ... godine ističe se da je u planu realizacija projekta kojim će biti riješeno navodnjavanje u Općini ...

Iz Mišljenja Ministarstva pravosuđa i uprave TK broj ... od ... godine, dostavljenim na zahtjev M. A., prozilaži da je navedeno ministarstvo dalo mišljenje o primjeni člana 33. Zakona o državnoj službi u TK, pa se tako navodi da iz odredaba stavova 1. do 5. člana 33. istog Zakona proističe da rukovodilac organa državne službe ima pravo da putem internog premještaja državnog službenika premjesti kako na više, tako i na niže radno mjesto iz člana 10. stav 1. tačka b) do k) Zakona o državnoj službi u TK, vodeći računa da državni službenik koji se premješta ispunjava uslove radnog mjesta propisane pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji, a uzimajući u obzir stručnost, ocjenu i ukupnu sposobnost, te potrebe službe.

Krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz odredbe člana 383. stav 1. KZ FBiH čini službena ili odgovorna osoba u Federaciji koja iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračivši granice svoje službene ovlasti ili ne obavivši svoje službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugome nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog. Navedeno krivično djelo može učiniti samo službena ili odgovorna osoba, radnja učinjenja ovog djela sastoji se u iskorištavanju svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračenju granica svoje službene ovlasti ili neobavljanju svoje službene dužnosti, a element bića ovog krivičnog djela je i posljedica koja se može manifestovati u pribavljanju sebi ili drugom kakve korist, nanošenju drugome kakve štete ili u težem povređivanju prava drugog. Nadalje, odredbom člana 2. stav 3. istog Zakona propisano je da je službena osoba izabrani ili imenovani službenik ili druga službena osoba u organima zakonodavne, izvršne i sudske vlasti i u drugim organima uprave i službama za upravu Federacije, kantona, gradova i općina koje obavljaju određene upravne, stručne i druge poslove u okviru prava i dužnosti vlasti koja ih je osnovala; osoba koja stalno ili povremeno vrši službenu dužnost u navedenim organima i tijelima; ovlaštena osoba u privrednom društvu ili u drugoj pravnoj osobi kojoj je zakonom ili drugim propisom donesenim na osnovu zakona povjereno obavljanje javnih ovlaštenja, a koja u okviru tih ovlasti obavlja određenu funkciju; te druga osoba koja obavlja određenu službenu funkciju na osnovu ovlaštenja iz zakona ili drugog propisa donesenog na osnovu zakona.

Tačka 1.

Cijeneći izvedene dokaze i iskaze saslušanih svjedoka, sud nalazi da tokom postupka nije bilo sporno da su S. A., Č. V. i M. Z. u periodu od februara . godine do aprila .. godine rješenjima o internom premještaju, donesenim od strane optuženog kao direktora KUIP TK, a bez prethodnog internog oglašavanja, premješteni na druga radna mjesta unutar Uprave. Tako je S. A. Rješenjem od .. godine premještena sa radnog mjesta Stručni savjetnik za javne nabavke u

Odjeljenju za IT, stručne i zajedničke poslove na radno mjesto Pomoćnik direktora za IT, stručne i zajedničke poslove u navedenom Odjeljenju. Zatim, Č. V. je, po prethodnoj saglasnosti Vlade TK kako je to i navedeno u Odluci od ... godine, Rješenjem od ... godine premještena sa radnog mjesta Kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport na radno mjesto Glavni kantonalni inspektor za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, u okviru istog Inspektorata Uprave. Na isti način je i M. Z. Rješenjem od ... godine sa radnog mjesta Kantonalni farmaceutski inspektor premještena na radno mjesto Glavni kantonalni inspektor za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove u okviru istog Inspektorata Uprave. Također, nesporno je i da se radna mjesta na koja su imenovane premještene nalaze u IV platnom razredu za državne službenika, kao i da su imenovanim kasnijim rješenjima utvrđeni određeni dodaci na platu, pa je tako S. A. Rješenjem od ... godine utvrđen položajni dodatak u visini od 10 % na osnovnu plaću, dok je Č. V. i M. Z. Rješenjima o plaći od ... godine, odnosno od ... godine utvrđeno da se njihova osnovna plaća uvećava za procenat od 20 % kao dodatak za obavljanje poslova sa posebnim ovlaštenjima i uslovima rada.

Optuženom se u okviru tačke 1. predmetne optužnice u bitnome stavlja na teret da je kao KUIP TK, iskoristivši svoja ovlaštenja, S. A., Č. V. i M. Z. osigurao korist u vidu unapređenja na neposredno više pozicije u odnosu na njihova dotadašnja radna mjesta u okviru KUIP TK, a sve primjenom odredbe člana 33. Zakona o državnoj službi u TK, kojom odredbom se propisuje interno premještanje državnih službenika, umjesto da je isti primijenio odredbe članova 45. i 46. istog Zakona, kojima su propisani način i procedura unapređenja državnih službenika, koja obuhvata postupak internog oglašavanja upražnjenog radnog mjesta, na koji način je optuženi, prema navodima optužbe, iz postupka popune upražnjenog radnog mjesta isključio sve druge državne službenike koji bi prijavom na interni oglas mogli konkurisati za viša radna mjesta.

S druge strane, odbrana ističe da je optuženi u skladu sa ukazanom potrebom u funkcionisanju KUIP TK te rezultatima rada S. A., Č. V. i M. Z., iste primjenom odredbe člana 33. Zakona o državnoj službi u TK premjestio na radna mjesta koja podrazumijevaju više prava, ali i odgovornosti u obavljanju poslova i radnih zadataka, a sve u okviru ovlaštenja rukovodioca datih odredbom člana 32. istog Zakona.

Optužba je tokom postupka ukazivala na rješenja predviđena Zakonom o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, a koja rješenja se odnose na razlikovanje rukovodećih i drugih državnih službenika, kao i na napredovanje i unapređenje državnih službenika, u kom pravcu je izveden i dokaz saslušanjem svjedoka optužbe A. A. i I. A. e te uvidom u Akt Agencije za državnu službu FBiH – Inicijativa za izmjene i dopune propisa u oblasti državne službe u Tuzlanskom kantonu od ... godine. Tako je svjedok A. A. u svom iskazu objasnio rješenja federalnog Zakona o državnoj službi, navodeći da Zakon o državnoj službi u FBiH pod internim premještajem podrazumijeva horizontalno premještanje državnih službenika na ista radna mjesta, u smislu da se stručni saradnik premješta na mjesto stručnog saradnika, stručni savjetnik na mjesto stručnog savjetnika, ali u drugoj oblasti i drugog opisa poslova. Prema istom Zakonu, unapređenje podrazumijeva postavljanje državnog službenika na neposredno više radno mjesto i za takav postupak federalni zakon propisuje obavezu internog oglašavanja, naveo je svjedok A. Imenovani je osim navedenog opisao i proceduru prijema i unosa rješenja o radnopravnom statusu državnih službenika u Registar državnih službenika te nadležnosti Agencije za državnu službu FBiH. U vezi sa navedenim, svjedokinja I. A. je također istakla da federalni zakon nije dozvoljavao pomjeranje državnih službenika na viša radna mjesta, te se I. izjašnjavala i o načinu donošenja spornih rješenja o internom premještaju. Pored navedenog, sud je uvidom u pomenuti Akt Agencije za državnu službu FBiH od .. godine utvrdio da je istim aktom Agencija Vladi Tuzlanskog kantona ukazala da je uočeno da značajan broj organa

prilikom internog premještanja državnih službenika iste zapravo unapređuje na viša radna mjesta bez internog oglašavanja, što je, kako se to navodi u aktu, u suprotnosti sa odredbama člana 46. Zakona o državnoj službi u TK, po kojima se državni službenici unapređuju putem internog oglasa.

Imajući navedeno u vidu, sud ukazuje da je u članu 10. stav 1. Zakona o državnoj službi u Tuzlanskom kantonu propisano da se državni službenik postavlja na jedno od sljedećih radnih mjesta: a) rukovodilac stručne i druge službe koju obrazuje Skupština, Vlada, gradsko ili opštinsko vijeće, gradonačelnik odnosno načelnik; b) sekretar organa državne službe; c) pomoćnik rukovodioca organa državne službe; d) glavni inspektor; e) glavni interni revizor; f) šef unutrašnje organizacione jedinice; g) inspektor; h) interni revizor; i) stručni savjetnik; j) viši stručni saradnik; k) stručni saradnik.

Dalje, odredbom člana 32. Zakona o državnoj službi u Tuzlanskom kantonu određeno je da se popuna upražnjenog radnog mjesta državnog službenika u organu državne službe vrši u skladu sa ovim Zakonom na način za koji se, u zavisnosti od konkretne potrebe i situacije, odluči rukovodilac organa državne službe. Tako se, u skladu sa odredbama ovog Zakona, upražnjeno radno mjesto može popuniti internim premještanjem državnog službenika (član 33. Zakona), preuzimanjem i privremenim preuzimanjem državnog službenika (član 34.), potpunom upražnjenih radnih mjesta sa liste prekobrojnih (član 35.), putem internog oglašavanja (član 36.), putem javnog konkursa (član 37.), kao i unapređenjem (član 45.).

U vezi sa navedenim, u članu 33. (interni premještaj) stav 1. navedenog Zakona se propisuje da se državni službenik može premjestiti na drugo slično radno mjesto u istom organu državne službe, odnosno u drugi organ državne službe istog nivoa vlasti na osnovu pismenog sporazuma između rukovodilaca organa državne službe, pri čemu se pod sličnim radnim mjestom podrazumijeva radno mjesto iste stručne spreme u okviru organa državne službe, za koje državni službenik ispunjava opšte i posebne uslove, propisane pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji (stav 2. istog člana), a premještaj se može izvršiti sa ili bez saglasnosti državnog službenika koji se premješta sa jednog radnog mjesta na drugo radno mjesto u istom, odnosno u drugom organu državne službe istog nivoa vlasti, a u okviru radnih mjesta propisanih u članu 10. stav 1. tačke b) do k) ovog zakona, ako postoji potreba službe, prema ocjeni rukovodioca organa državne službe (stav 3.). Kako je to dalje navedeno u ovom članu, rješenje o premještanju iz stava 3. ovog člana donosi rukovodilac organa državne službe (stav 4.), a kod odlučivanja o premještanju u obzir se uzimaju ocjene rezultata rada koje je ostvario državni službenik koji se premješta, kao i njegova ukupna stručna sposobnost za obavljanje poslova na radnom mjestu na koje se premješta, te potreba službe i organizacije rada (stav 5.).

S druge strane, odredbom člana 45. Zakona o državnoj službi u TK određeno je da se unapređenje državnog službenika na više radno mjesto iz člana 10. stav 1. tačke b) do k) ovog Zakona, zasniva na pozitivnoj ocjeni rada i o njemu odlučuje rukovodilac organa državne službe, u skladu sa članom 46. ovog Zakona. Tako je u članu 46. propisano da rukovodilac organa državne službe može vršiti unapređenje državnog službenika u organu državne službe kojim rukovodi na više radno mjesto, u okviru radnih mjesta iz člana 10. stav 1. tačke b) do k) ovog zakona, a vrši se kada postoji upražnjeno radno mjesto (stav 1.). Kako se to navodi u stavu 2. istog člana, unapređenje se vrši putem internog oglasa, koji traje najmanje sedam dana od dana objavljivanja na oglasnoj tabli organa državne službe u kojem se vrši unapređenje te se na navedeni interni oglas mogu prijaviti državni službenici organa državne službe u kojem se vrši unapređenje, ako ispunjavaju uslove upražnjenog radnog mjesta propisane pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji (stav 3.).

Cijeneci citirane odredbe Zakona o državnoj službi u TK, sud nalazi da su predmetnim zakonom derogirane odredbe Zakona o državnoj službi u FBiH (koji zakon se tako primjenjuje na federalne organe uprave, kako je to i izjavio svjedok A. A.). Prvenstveno, Zakon o državnoj službi u TK državne službenike ne svrstava u dvije kategorije – rukovodeće i ostale, kako je to uređeno federalnim zakonom, već su radna mjesta državnih službenika pobrojana u članu 10. stav 1. od tačke a) do k). Dalje, isti Zakon članom 32. daje ovlaštenje rukovodiocu da, u zavisnosti od konkretne potrebe i situacije, izvrši popunu upražnjenog radnog mjesta na jedan od šest načina koji se propisuju u daljim članovima. Između ostalih, rukovodilac organa upražnjeno radno mjesto može popuniti internim premještajem državnog službenika na način na koji je to propisano članom 33. Zakona o državnoj službi u TK ili unapređenjem državnog službenika (član 45.), pri čemu je postupak unapređenja propisan u članu 46. istog Zakona. Sud je, cijeneći odredbe člana 33. predmetnog Zakona, zaključio da se državni službenik može interno premjestiti isključivo na slično radno mjesto, a u okviru radnih mjesta propisanih u članu 10. stav 1. tačke b) do k) ovog Zakona, pri čemu se pod sličnim radnim mjestom podrazumijeva radno mjesto iste stručne spreme u okviru organa državne službe, za koje državni službenik ispunjava opće i posebne uslove, propisane pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji. Dakle, da bi se ispunio uslov sličnosti između radnog mjesta sa kojeg se državni službenik premješta i radnog mjesta na koje se premješta, potrebno je da se radi o radnom mjestu iste stručne spreme, a za koje državni službenik ispunjava opće i posebne uslove, pri čemu se ne zahtjeva da se radi o radnom mjestu iste kategorije i hijerarhijskog ranga (a imajući u vidu i da sam zakon ne propisuje različite kategorije državnih službenika).

U konkretnom slučaju, a kako to proizilazi iz dokaza izvedenih tokom postupka, optuženi je u okviru svojih ovlaštenja, koja su mu data temeljem člana 31. Zakona o državnoj službi u TK te člana 22. Zakona o inspekcijama Tuzlanskog kantona, na osnovu člana 33. Zakona o državnoj službi u TK interno premjestio S. A., Č. V. i M. Z. na radna mjesta pomoćnika direktora, odnosno glavnih inspektora, dakle na radna mjesta za koja se shodno Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji KUIP TK traži ista stručna sprema kao i za prethodna radna mjesta imenovanih, a koja radna mjesta, u odnosu na dotadašnja, zaista podrazumijevaju poslove rukovodnog karaktera te benefite u vidu veće plate i određenih položajnih dodataka na platu. Optuženi je kao rukovodilac KUIP TK imenovane interno premjestio na radna mjesta koja su bila upražnjena duže vrijeme (radno mjesto Glavnog kantonalnog inspektora za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove bilo upražnjeno u periodu od dvije godine, sve do premještaja M. Z.), a cijeneći da su S., Č. i M. i prije premještaja, zbog nedostatka zaposlenika i obima posla, po ovlaštenju pored svojih poslova uspješno obavljale i poslove radnih mjesta na koja su premještene.

Također, sud cijeni da se odredbama članova 45. i 46. Zakona o državnoj službi u TK rukovodiocu daje mogućnost da popunu upražnjenog radnog mjesta izvrši provođenjem postupka unapređenja državnog službenika, koji postupak podrazumijeva interno oglašavanje radnog mjesta u organu u kojem se i vrši unapređenje, međutim, iz izvedenih dokaza proizilazi da u konkretnom slučaju takav postupak ne bi bio svrsishodan. Tako je, kao što je već navedeno, utvrđeno da su S., Č. i M. zbog nedostatka zaposlenika obavljale poslove radnih mjesta na koja su interno premještene i prije samog premještaja, ali i da su imenovane te poslove izvršavale savjesno i odgovorno. S tim u vezi, S. A. je, kako je to i navela u svom iskazu datom na glavnom pretresu kojem iskazu je sud u cijelosti poklonio vjeru, nakon hapšenja tadašnjeg direktora i još nekih zaposlenika 2015. godine, obavljala poslove još pet referata, odnosno čitavog Odjeljenja za IT, stručne i zajedničke poslove, kao i ekonomske poslove, neke pravne poslove i poslove za javne nabavke, odnosno kako poslove pomoćnika

direktora, tako i poslove drugih stručnih saradnika i savjetnika. Imenovana je navedene poslove obavljala iako je u tom periodu radila na mjestu Stručnog savjetnika za javne nabavke u istom Odjeljenju, pa je S. sve te dodatne poslove radila po ovlaštenju, usljed nedostatka kadra te zaposlenika. S. je u svom iskazu izjavila i da najprije nije prihvatila da se interno premjesti na mjesto pomoćnika direktora, zbog čega joj je i sekretar Uprave I. A., koja je također saslušana tokom postupka, preporučila da prihvati to radno mjesto, rekavši joj 'A. prihvati, ti svakako radiš skoro godinu dana sve te poslove i duže, bez naknade'. Dalje, Č. V. je radeći na mjestu Kantonalnog inspektora za obrazovanje, nauku, kulturu i sport često dobijala ovlaštenje da obavlja poslove Glavnog inspektora u istom Inspektoratu, a kada bi isti bio odsutan zbog bolovanja, godišnjeg odmora i drugih razloga, pa kada je glavni inspektor otišao u penziju, Č. je i nakon penzionisanja istog nastavila obavljati te poslove. Navedeno je izjavila Č. V. u svom iskazu datom na glavnom pretresu, kojem iskazu je sud poklonio vjeru, a isto potvrdu nalazi i u Rješenju o internom premještanju od ... godine, pa se tako u obrazloženju istog ukazuje da je radno mjesto Glavnog kantonalnog inspektora za obrazovanje, nauku, kulturu i sport upražnjeno od ... godine te da je Č. uspješno obavljala te poslove po ovlaštenju direktora. Da je Č. V. i prije internog premještanja obavljala poslove Glavnog inspektora, u svom iskazu je potvrdio i svjedok O. J., koji obavlja poslove Kantonalnog inspektora za srednje obrazovanje i obrazovanje odraslih u KUIP TK. Svjedok O. J. je u svom iskazu istakao i da on niti neki drugi službenik nisu bili zainteresovani da rade na poziciji glavnog inspektora u Inspektoratu za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, iako jesu ispunjavali uslove, ali su smatrali da je Č. idealno rješenje za to mjesto, obzirom na dužinu njenog staža, na iskustvo, na znanje te na kompleksnost poslova koje obavlja glavni inspektor, tako da je, prema riječima svjedoka O., bilo nemoguće da neko drugi preuzme tu poziciju u tom trenutku. Osim toga, Č. i O. su u svom iskazu izjavili i da je, osim njih, u predmetnom inspektoratu radio još jedan kolega koji je 2020. godine i otišao u penziju. Također, M. Z. je, a kako to proizilazi iz njenog iskaza kojem je sud u cijelosti poklonio vjeru, prije premještanja na radno mjesto Glavnog inspektora za sanitarne, zdravstvene i farmaceutske poslove, pored svojih poslova farmaceutskog inspektora, obavljala i poslove sanitarnog te zdravstvenog inspektora, sve zbog obima poslova te pojave zarazne bolesti COVID-19. Osim toga, kako je to i navedeno u Rješenju o internom premještanju od ... godine, ista je obavljala i poslove Glavnog inspektora, sve obzirom na to da je radno mjesto Glavnog inspektora bilo upražnjeno od ... godine. U Inspektoratu M. Z. su bila zaposlena još dva inspektora, ali na određeno vrijeme a najduže na tri mjeseca, koja dva inspektora su primljena zbog hitne potrebe nastale usljed pojave zarazne bolesti COVID-19. Osim toga, svjedok K. S., sadašnji direktor KUIP TK, je na upit tužioca o postavljanju imovinskopravnog zahtjeva za poništenjem predmetnih rješenja o internom premještanju S., Č. i M., izjavio da se ne bi izjasnio o tome, a jer je djelovanje imenovanih potrebno za funkcionisanje Uprave. Sve navedeno potvrđuje namjeru optuženog da internim premještanjem imenovanih omogućiti nesmetano i efikasno obavljanje poslova iz nadležnosti Uprave.

Nadalje, da je optuženi postupao zakonito te u okviru svojih ovlaštenja, potvrđuje i iskaz svjedokinje K. I., ali i drugi materijalni dokazi u koje je sud izvršio uvid. Svjedokinja K. I. se u vrijeme stupanja na snagu Zakona o državnoj službi u TK (...godine) nalazila na poziciji ministra pravosuđa i uprave TK, a koje ministarstvo je kao nadležno ministarstvo bilo predlagrač pomenutog Zakona. S tim u vezi, svjedokinja K. je izjavila da isti Zakon ne poznaje kategoriju rukovodećih državnih službenika, već su svi u jednoj skupini, bez navođenja riječi 'ostali', tako da se u članu 10. Zakona o državnoj službi nabrajaju sva mjesta državnih službenika, zatim da je Zakon propisao na koji način se vrši popuna upražnjenih radnih mjesta državnih službenika i to na način na koji se odlučuje rukovodilac organa, kao i da intencija novog Zakona te jedna od glavnih razlika u odnosu na federalni jeste upravo interni premještaj. Tako K. ističe da se Zakonom o državnoj službi u TK željela dati mogućnost nižerangiranim

službenicima da svojim radom i zalaganjem zasluže da se internim premještanjem mogu premjestiti na više radno mjesto ukoliko je to opravdano. Također, K. je rekla da je razlog za takve izmjene zakona bilo i dugo trajanje postupka prijema, navodeći da bi na svako rješenje po javnom konkursu ili internom oglasu kandidati imali pravo žalbe, pa je tako postupak rješavanja žalbe trajao između godinu i dvije, pri čemu su kantonalni organi bili desetkovani sa radnom snagom, pa se donošenjem novog zakona željela postići i veća efikasnost. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedokinje K. od strane tužioca, svjedokinja je dodatno pojasnila da je u zakonu formalno izbrisan naziv rukovodećih radnih mjesta, međutim, radna mjesta kao što su sekretari, pomoćnici i tako dalje, oni i dalje rukovode, jer piše da obavljaju poslove rukovodnog karaktera. Samo brisanje tog naziva rukovodni je služilo da bi se interni premještaji mogli vršiti na te pozicije, tako da se u ovom slučaju, zbog dugotrajnosti procedura popunjavanja i trajanja postupaka pred Odborom za žalbe, željela dati prilika nižim radnim mjestima kao što su stručni saradnici, viši stručni saradnici, savjetnici, koji tu mogu biti godinama i mogu značajno unaprijediti rad samog organa, tako da se ne bi raspisivao konkurs, pa je data mogućnost rukovodiocima da te ljude sa nižih pozicija interno premjeste na višu poziciju, a da istovremeno raspisu konkurs za nižu poziciju. Dakle, svjedokinja K. je istakla da je, u skladu sa kantonalnim zakonom, moguće premještanje državnih službenika na viša radna mjesta, osim kada je u pitanju rukovodilac stručne ili druge službe koju obrazuje Vlada ili Skupština, kako je to propisano u tački a) člana 10. Zakona, odnosno, samo je ta pozicija izuzeta, dok su svi ostali podložni premještanju. K. je izjavila i da u kantonalnom zakonu postoji član koji se odnosi na unapređenje, međutim, državnom službeniku se internim premještanjem sa niže na višu poziciju može unaprijediti njegov status u vidu bolje plate, više pozicije i slično, ali isti tada nije unaprijeđen, već interno premješten. Svjedokinja je istakla da je cilj kantonalnog zakona bio da se poboljša rad organa, da se obezbijedi efikasnije i produktivnije djelovanje, pa je, s tim u vezi, rukovodilac organa imao mogućnost i da državnog službenika premjesti sa više na nižu poziciju, nakon ocjene njegovog rada i ukoliko službenik ne bi ispunio očekivanja, pri čemu je takvom službeniku bilo zagarantovano pravo na žalbu Odboru državne službe za žalbe, te je mogao uputiti prigovor upravnoj inspekciji, ali i pokrenuti radni spor. Na pitanje tužioca da li su se u situacijama pomjeranja državnog službenika na poziciju sa boljim statusom trebale primijeniti zakonske odredbe koje isključivo regulišu pitanje unapređenja, svjedokinja je odgovorila da u kantonalnom zakonu postoji član kojim je propisano da se rukovodilac odlučuje za način popune, tako da može izvršiti ili preuzimanje iz drugog organa, ili interni premještaj, ili raspisati interni oglas, ili unaprijediti postojećeg službenika, ili na kraju raspisati javni konkurs, tako da sve je to do rukovodioca, odnosno isti bira koji način će primijeniti, a sve u interesu službe, istakla je svjedokinja K. Pored navedenog, iz Mišljenja Ministarstva pravosuđa i uprave TK od ... godine, dostavljenog na zahtjev M. A., prozilazi da je navedeno ministarstvo dalo mišljenje o primjeni člana 33. Zakona o državnoj službi u TK, pa se tako navodi da iz odredaba stavova 1. do 5. člana 33. istog Zakona proističe da rukovodilac organa državne službe ima pravo da putem internog premještaja državnog službenika premjesti kako na više, tako i na niže radno mjesto iz člana 10. stav 1. tačka b) do k) Zakona o državnoj službi u TK, vodeći računa da državni službenik koji se premješta ispunjava uslove radnog mjesta propisane pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji, a uzimajući u obzir stručnost, ocjenu i ukupnu sposobnost, te potrebe službe. Također, a kako to proizilazi iz Akta Agencije za državnu službu FBiH od godine, istim Aktom Agencija Vladi TK predlaže da se u članu 33. stav 1. Zakona o državnoj službi u TK precizno definiše da se pod sličnim radnim mjestom smatra radno mjesto iste stručne spreme i istog službenog zvanja za koje državni službenik ispunjava opće i posebne uslove, propisane pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji, a imajući u vidu da je Agencija uočila da značajan broj organa prilikom internog premještaja državnih službenika iste zapravo unapređuje na viša radna mjesta bez internog oglašavanja. Iz navedenog Akta – Inicijative Agencije sud zaključuje da su i drugi organi na

području TK premještali državne službenike na viša radna mjesta, a primjenom odredbi člana 33. Zakona o državnoj službi u TK, dok Agencija predlaže da se izmjenama predmetnog Zakona preciznije definiše pojam 'sličnog radnog mjesta', tako da bi se tek pomenutim izmjenama zakona onemogućilo interno premještanje službenika na viša radna mjesta, u kom slučaju bi primjena odredbi Zakona o unapređenju službenika bila neophodna u takvim situacijama. Praksu internog premještaja državnih službenika na viša radna mjesta, sve u skladu sa odredbom člana 33. Zakona o državnoj službi u TK, potvrdili su i saslušani svjedoci, govoreći o slučajevima preuzimanja državnih službenika i internih premještaja koji su im bili poznati, ali i Rješenja o internim premještajima državnih službenika K. Z., A. T.A. i H. O., koja rješenja su donesena od strane Gradonačelnika Grada Tuzla. Tako je K. Z., ranije postavljen na radno mjesto Pomoćnik gradonačelnika za Službu za inspeksijske poslove, interno premješten na radno mjesto Putni inspektor u Inspektoratu urbanističko-građevinske, tržišne, turističko-ugostiteljske i putne djelatnosti. Zatim, A. T.A., ranije postavljena na radno mjesto Tržišni inspektor u Inspektoratu urbanističko-građevinske, tržišne, turističko-ugostiteljske i putne djelatnosti, je interno premještena na radno mjesto Pomoćnik gradonačelnika za Službu za inspeksijske poslove. Također, H. O., ranije postavljen na radno mjesto Pomoćnik gradonačelnika za Službu za prostorno uređenje i zaštitu okoline, je interno premješten na radno mjesto Glavni inspektor u Inspektoratu tržišne, turističko-ugostiteljske i sanitarne djelatnosti u Službi za inspeksijske poslove.

Tačka 2.

Optuženom se u okviru tačke 2. predmetne optužnice stavlja na teret da je u periodu od 05.10.2016. godine do 07.10.2016. godine, kao Direktor Kantonalne uprave za inspeksijske poslove TK, iskoristio svoja službena ovlaštenja te otvorio putni nalog broj .. od godine i otputovao u inostranstvo na privatni poziv austrijskog pravnog lica „...“ Engineering & Consulting GmbH za prezentaciju projekta izgradnje kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine Čelić, a koristeći službeno vozilo Kantonalne uprave za inspeksijske poslove marke „VW“ tip „Golf V“, registarskih oznaka ..., za koje je podnio izvještaj sa zahtjevom za isplatu troškova službenog puta (dnevnice i ostale vrste naknada), po kojem je od Ministarstva finansija TK-a naplatio dvije dnevnicе, troškove goriva i putarine, u ukupnom iznosu od 340,69 KM, na koji način je sebi ostvario korist u vidu službenog odsustva s posla i imovinske koristi na ime troškova službenog putovanja u inostranstvo.

S druge strane, odbrana je tokom postupka isticala da se u konkretnom slučaju ne o privatnoj posjeti optuženog, već da je u pitanju bilo službeno putovanje koje je realizovano uz saglasnost premijera Tuzlanskog kantona, a u svrhu prisustva optuženog prezentaciji realizovanih i budućih projekata koje izvodi austrijsko pravno lice „...“ Engineering & Consulting GmbH, koje pravno lice je izvodilo radove i na području TK i to na projektu izgradnje kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine Čelić, koji projekat je predstavljao kapitalnu investiciju od značaja za cijeli Tuzlanski kanton, te koji projekat, odnosno nadzor nad istim, spada i u djelokrug rada Kantonalne uprave za inspeksijske poslove.

Članom 3. stav 1. Uredbe o naknadama troškova za službena putovanja FBiH određeno je da se pod službenim putovanjem smatra putovanje na području Bosne i Hercegovine, kao i putovanje u inostranstvo, na koje se državni službenik upućuje da izvrši određeni službeni zadatak (posao). Dalje je u članu 5. Uredbe propisano da pod dnevnicom podrazumijeva naknada za obavljeno službeno putovanje državnog službenika, čija je visina za službeno putovanje na području BiH određena u iznosu od 25,00 KM, dok je visina dnevnice za službeno putovanje u inostranstvo za svaku stranu državu pojedinačno utvrđena. Također, članom 11.

stav 1. Uredbe je određeno da se pod ostalim naknadama za izdatke koji nastanu u vezi sa službenim putovanjem u inostranstvo i na području Bosne i Hercegovine podrazumijevaju izdaci koji nastanu u svrhu obavljanja službenog putovanja.

Pravilnikom o uslovima i načinu korištenja i održavanja službenih putničkih vozila i kontroli utroška goriva i maziva u Kantonalnoj upravi za inspeksijske poslove TK od februara 2016. godine je, između ostalog, propisano da se vozila Uprave mogu koristiti samo za vršenje službenih poslova i zadataka, odnosno za obavljanje poslova i zadataka iz nadležnosti Uprave i pod uslovima utvrđenim ovim Pravilnikom (član 3. – korištenje vozila). Članom 4. Pravilnika (poslovi i zadaci Uprave prilikom korištenja vozila) određeno je da se pod vršenjem službenih poslova i zadataka, odnosno obavljanjem poslova i zadataka iz nadležnosti Uprave podrazumijevaju poslovi i zadaci vezani za rad, funkcionisanje i djelatnost Uprave i to: - službeni prijevoz radi vršenje inspeksijskog nadzora kod pravnih i fizičkih lica, na prostoru Tuzlanskog kantona i Federacije Bosne i Hercegovine, - prijevoz do sjedišta drugih organa, organizacija, institucija i drugih pravnih lica, - prijevoz radi učešća na sjednicama, sastancima i drugim skupovima, - prijevoz radi obavljanja poslova protokolarne prirode, - službeni odlazak na područje van kantona na prostoru Bosne i Hercegovine, kao i u inostranstvo, - dostava materijala i poštanskih pošiljki za potrebe Uprave, - nabavka i prijevoz potrebnog materijala za rad Uprave, - prijevoz radi vršenja poslova inspeksijskog nadzora, - prijevoz u svim drugim slučajevima za koje se ocijeni da će upotrebom vozila, biti ekonomičnije obavljene poslovi i zadaci neophodni za rad Uprave. Nadalje, u Pravilniku je određeno da se za službena putovanja u inostranstvo, vozila Uprave mogu se koristiti samo po odobrenju direktora Uprave (član 6. - službena putovanja u inostranstvo), dok je članom 7. Pravilnika (način upotrebe vozila) propisano da se upotreba vozila Uprave obavlja namjenski, racionalno i na najekonomičniji način, u cilju stvaranja najmanjeg rizika neovlaštene upotrebe vozila i stvaranja troškova.

Kada je u pitanju činjenično stanje utvrđeno dokazima izvedenim u okviru tačke 2. predmetne optužnice, sud je cijenio da je projekat kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine Čelić realizovan uz učešće svih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini, a imajući u vidu da je isti podrazumijevao finansijsku saradnju između Bosne i Hercegovine i Republike Austrije, odnosno odgovarajućih finansijskih institucija navedenih država, pri čemu je kao izvođač radova pri predmetnom projektu angažovano pravno lice „...” Engineering & Consulting GmbH te je sa realizacijom konkretnog projekta započeto u 2012. godini. Navedeno je u svom iskazu detaljno opisao saslušani svjedok M. S., koji je u periodu od 1999. godine do 2020. godine obavljao dužnost načelnika ..., pa je tako isti izjavio da je predmetni projekat organizovan uz učešće svih nivoa vlasti u BiH, da su zbog potpisivanja određenih ugovora i aneksa ugovora u nekoliko navrata morali putovati u Austriju i to delegacija iz BiH koja bi se sastojala od predstavnika svih nivoa vlasti. Također, svjedok M. se izjasnio i o učešću optuženog u realizaciji istog projekta, a kao dio tima Općine... Sve pomenuto potvrdu nalazi i u fotografijama objava sa internet stranica koje je dostavila odbrana i to najprije fotografiji objave od 17.07.2012. godine, ali i u iskazu svjedoka G. B., koji je obavljao dužnost ministra unutrašnjih poslova u Vladi TK u periodu od godine, dok je svjedok G. u periodu od ... godine obavljao dužnost premijera Vlade TK. Svjedoci M. i G. su saglasno izjavili da je 2/3 duga po osnovu finansijske podrške/kredita vraćao Tuzlanski kanton, dok je 1/3 vraćala Općina ..., a sve radi realizacije konkretnog projekta kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine Navedeno stranke u bitnome nisu ni sporile, niti su također sporile činjenicu da je optuženi u dva navrata (... godine i godine) na lokalnim izborima izabran za vijećnika u Općinskom vijeću .., da je isti .. godine izabran i za Predsjedavajućeg Općinskog vijeća .. te da je optuženi u oba mandata bio član i radnih tijela (komisija) Općinskog vijeća ..., tako između ostalog i predsjednik Komisije za privredu, poljoprivredu, vodoprivredu i šumarstvo, kao i član

Komisije za budžet, finansije i ekonomska pitanja, a što sve proizilazi iz odgovarajućih uvjerenja i odluka dostavljenih uz Dopis Općinskog vijeća Općine ... broj .. od ... godine. Nadalje, sud je uvidom u materijalnu dokumentaciju te saslušanjem svjedoka utvrdio da realizacija predmetnog projekta nije okončana u vrijeme spornog službenog putovanja optuženog (05.10. – 07.10.2016. godine). Tako se u objavi od 21.09.2016. godine (fotografija objave dostavljena od strane odbrane) navodi da je okočana prva faza Projekta dodatnog vodosnabdijevanja .., a u članku od 13.12.2016. godine se, između ostalog, navodi da je Vlada TK iz Programa vodnih naknada za finansiranje Projekta kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine ... odobrila iznos od 147.059,00 KM. Osim toga, kako to proizilazi iz preostalih objava – fotografija, tokom 2018. i 2019. godine na području Općine .. su također poduzimane određene aktivnosti u svrhu izgradnje kanalizacione mreže, navodnjavanja i slično, što sve potvrđuje iskaz svjedoka M. S., koji je izjavio da predmetni projekat nije bio gotov u oktobru 2016. godine, ali da je isti završen prije isteka posljednjeg mandata svjedoka na mjestu načelnika Općine .., odnosno prije 2020. godine. Pored toga, tokom postupka nije bilo sporno da je predmetno putovanje i realizovano, odnosno da je optuženi otvorio putni nalog broj ... od godine i otputovao u inostranstvo, a koristeći službeno vozilo Kantonalne uprave za inspeksijske poslove marke „VW” tip „Golf V”, registarskih oznaka ..., za koje je podnio izvještaj sa zahtjevom za isplatu troškova službenog puta (dnevnice i ostale vrste naknada), po kojem je od Ministarstva finansija TK-a naplatio dvije dnevnicke, troškove goriva i putarine, u ukupnom iznosu od 340,69 KM. Navedeno proizilazi i iz materijalne dokumentacije uložene u spis suda, kao i iz iskaza svjedoka G. B. te S. A..

Međutim, sporno je da li je predmetno putovanje optuženog zaista i predstavljalo službeno putovanje, ili je optuženi zloupotrijebio svoj položaj, ovlaštenja te resurse Kantonalne uprave za inspeksijske poslove Tuzlanskog kantona te samog Tuzlanskog kantona, a u svrhu pribavljanja koristi u vidu službenog odsustva s posla te sticanja protupravne imovinske koristi na ime troškova službenog putovanja u inostranstvo u ukupnom iznosu od 340,69 KM. Imajući navedeno u vidu, sud cijeni da je predmetno putovanje predstavljalo službeno putovanje optuženog, a koje je realizovano u skladu sa važećim procedurama i propisima, kao i djelokrugom poslova Kantonalne uprave za inspeksijske poslove. S tim u vezi, sud je, uz prethodno obrazloženo, našao da je u odnosu na predmetno putovanje postojala kako prethodna kontrola opravdanosti i dopuštenosti istog, tako i kontrola koja je uslijedila nakon realizacije putovanja, a prije isplate potraživanih dnevnica i troškova optuženom. Tako je svjedok G. B., koji je obavljao dužnost premijera Tuzlanskog kantona u vrijeme realizacije spornog putovanja, izjavio da premijer kantona potpisuje naloge ministrima, direktorima kantonalnih uprava i možda još nekim rukovodiocima organa uprave. Svjedoku G. je tokom saslušanja prezentovan i Zahtjev za odobrenje službenog puta R. Austrija koji je podnesen od strane optuženog dana godine te je G. potvrdio da se na istom nalazi njegova saglasnost, odnosno njegov potpis. Također, G. je rekao da misli da je on trebao potpisati i nalog za službeno putovanje, koji je trebao biti u prilogu tog zahtjeva, pa je G. prezentovan i konkretni nalog za službeno putovanje te je potvrdio da se na istom također nalazi njegov potpis, iako je bilo nečitko, pri čemu je G. istakao i da ne bi potpisao pomenuti zahtjev ako ne bi bilo tog naloga, odnosno potrebnih priloga. Na upit braniteljice optuženog G. je izjavio da misli da se u samom zahtjevu navodi svrha službenog putovanja, dok G. misli da je u prilogu predmetnog zahtjeva bio samo nalog, ali ne i neko pozivno pismo, koliko se G. mogao sjetiti, ali je isti istakao da je logično da u prilogu postoji poziv firme, ukoliko bi razlog putovanja bila posjeta nekoj firmi. Imajući u vidu iskaz svjedoka G. B., sud nalazi da se upravo u navedenom ogleda prethodna kontrola opravdanosti i dopuštenosti službenog putovanja. Svjedoku G.B. je kao premijeru TK podnesen zahtjev za odobrenje službenog puta optuženog, obzirom da je optuženi bio rukovodilac kantonalne uprave, a potrebu podnošenja takvog zahtjeva premijeru je opisala i

svjedokinja S. A. koja je izjavila da se najprije podnese zahtjev u kojem se obrazlaže gdje se ide, zašto se ide i koliko dana, a nakon toga bi svjedokinja u isti zahtjev unosila iznos sredstava kojim Uprava u tom trenutku raspolaže te koji iznos je potreban, a potom taj zahtjev potpisuje premijer ako je u pitanju direktor koji ide u inostranstvo te ukoliko premijer odobrava putni nalog. G. B. je i dao traženu saglasnost za službeno putovanje optuženog u Republiku Austriju. Premda je jasno da je optuženi kao rukovodilac organa uprave odgovarao za zakonitost svog postupanja, pa u konkretnom slučaju i službenog putovanja, sud nalazi da je svjedok G. neosnovano ukazivao da je potpisivanje naloga za službeno putovanje sa njegove strane čisto formalan postupak te da su se službena putovanja odobrala u 100 % slučajeva, koji stav je kao svoj prihvatila i optužba, a obzirom na to da je G. nedvosmisleno isticao da se ne može potpisati nalog za službeno putovanje ukoliko isti nije u skladu sa opisom poslova organa uprave kojim rukovodi rukovodilac, zatim da je sekretar Vlade taj koji prati procedure (dakle, postoji procedura davanja saglasnosti i odobravanja službenih putovanja), kao i da ne bi potpisao pomenuti zahtjev ako ne bi bilo tog naloga, odnosno potrebnih priloga.

Dalje, svjedokinja S. A., koja je u godine obavljala i poslove koji su vezani za realizaciju službenih putovanja direktora, je izjavila da je, kada se optuženi vratio sa putovanja, obračunala troškove, za što je svjedokinja također istakla da se, prije podnošenja troškova premijeru na odobravanje, kontaktira Ministarstvo finansija kako bi oni potvrdili da je sve u redu, da je obračun dobar i da imaju svi potrebni papiri, a potom se šalje premijeru, nakon čega nalog ide u Ministarstvo finansija na blagajnu, odnosno na isplatu. Da nešto nije bilo u redu, da nije bilo potrebne dokumentacije, odnosno da nešto nije bilo ispravno, Ministarstvo finansija i premijer bi to vratili, navela je svjedokinja S. Iz navedenog, dakle, sud zaključuje da je i nakon realizacije predmetnog službenog putovanja postojao određen način kontrole dopuštenosti i opravdanosti isplate troškova konkretnog putovanja, pa, iako je svjedokinja na upit tužioca odgovorila da je Ministarstvo finansija kontrolisalo samo formalnu ispravnost putnog naloga, jasno je da je postojao određen način i postupak kontrole, u vezi čega je S. i izjavila da je Ministarstvo finansija kontrolisalo da li postoji odobrenje premijera, da li je sačinjen izvještaj, da li su prisutni potrebni prilozi za dodatne troškove i da li nalog sadrži odgovarajuće potpise lica.

Osim navedenog, da je predmetno putovanje optuženog realizovano u okviru vršenja njegovih ovlaštenja, poslova i zadataka, utvrđeno je i cijeneći odredbe Pravilnika o uslovima i načinu korištenja i održavanja službenih putničkih vozila i kontroli utroška goriva i maziva u Kantonalnoj upravi za inspeksijske poslove TK od februara 2016. godine. Tako se u članu 4. Pravilnika (poslovi i zadaci Uprave prilikom korištenja vozila) propisuje da se pod vršenjem službenih poslova i zadataka, odnosno obavljanjem poslova i zadataka iz nadležnosti Uprave podrazumijevaju poslovi i zadaci vezani za rad, funkcionisanje i djelatnost Uprave i to između ostalog i prijevoz radi učešća na sjednicama, sastancima i drugim skupovima, ali i prijevoz radi obavljanja poslova protokolarne prirode. Također, a kako je to i sam optuženi naveo u Izvještaju dostavljenom po realizaciji konkretnog putovanja, sud je cijenio da je optuženi na poziv pravnog lica ... Engineering & Consulting GmbH Wien Austria prisustvovao prezentaciji projekata realizovanih u proteklom periodu te planu aktivnosti za naredni period, a jer je imenovano pravno lice izvodilo radove na području TK u realizaciji projekta izgradnje kanalizacije i vodosnabdijevanja Općine .. pri čemu se u istom izvještaju navodi da se buduća eventualna saradnja sa navedenim pravnim licem ogleda u izgradnji prečišćivača na kanizacionoj mreži. Pored toga, kako su to i saslušani svjedoci izjavljivali prilikom saslušanja te kako je to isticala i odbrana, u Kantonalnoj upravi za inspeksijske poslove Tuzlanskog kantona organizovan je veći broj inspektorata i pojedinačnih inspekcija (sanitarna inspekcija, vodna inspekcija i slično), pa je stav ovog suda da projekat izgradnje vodovodne i

kanalizacione mreže na području jedne od općina u Tuzlanskom kantonu svakako predstavljaju predmet interesovanja Kantonalne uprave za inspekcijske poslove, a u cilju zakonitog postupanja naručioca radova i izvođača radova, kao i u svrhu osiguranja zaštite okoline i zdravlja ljudi, pogotovo kada je u pitanju inostrano finansiranje predmetnog projekta putem kreditnog aranžmana, kao što je u konkretnom slučaju.

Sud je imao u vidu, ali nije posebno cijenio niti obrazlagao navode svjedoka G.B. da mu je svjedok M. S. pristupio sa zahtjevom da G. kroz svoj iskaz na određeni način pokuša pomoći optuženom. Naime, kako je to i sam svjedok G. istakao, isti je svoj iskaz dao na temelju svojih saznanja i sjećanja, te ne samo da na njegov iskaz nije uticao navodni zahtjev M., već G. takav zahtjev nije ni shvatio, jer je M., kako to G. navodi, bio konfuzan prilikom tog eventualnog razgovora. S druge strane, sud je iskaz svjedoka M. S. cijenio isključivo u onom dijelu u kojem isti nije bio sporan među strankama u ovom krivičnom postupku, kao i u onom dijelu u kojem isti potvrdu nalazi u iskazima drugih saslušanih svjedoka (pa tako i svjedoka G.B.) te u izvedenim materijalnim dokazima. Osim toga, tužilac je zatražio zapisnike glavnih pretresa u kojima su zabilježeni iskazi imenovanih svjedoka, a radi poduzimanja službenih radnji istrage o eventualnom učinjenju krivičnog djela Davanje lažnog iskaza.

Odredbom člana 21. KZ FBiH propisano je da je krivično djelo protupravno djelo koje je zakonom propisano kao krivično djelo, čija su obilježja propisana zakonom i za koje je zakonom propisana krivičnopravna sankcija. Tako se kao jedan od konstitutivnih elemenata krivičnog djela javlja protupravnost, a koja iz svih naprijed navedenih razloga nedostaje djelovanju optuženog. Kako je odredbom člana 299. tačka a) ZKP FBiH propisano da će sud izreći presudu kojom se optuženi oslobađa optužbe ako djelo za koje se optužuje nije zakonom propisano kao krivično djelo, sud je slijedom citirane odredbe i donio odluku kao u izreci presude.

Kantonalni tužilac je na glavnom pretresu održanom dana 29.02.2024. godine postavio opredjeljujući imovinskopravni zahtjev na način da traži da se ponište rješenja o internom premještanju i to za S. A. pod brojem od ... godine, zatim Č.V., broj .. od ... godine, te M. Z., pod brojem ... od godine, a obzirom da K. S. kao zastupnik po zakonu – direktor Kantonalne uprave za inspekcijske poslove TK, prilikom saslušanja na glavnom pretresu povodom postavljanja imovinskopravnog zahtjeva, nije postavio isti.

Naime, odredbom člana 208. stav 1. ZKP FBiH propisano je da prijedlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku može podnijeti osoba koja je ovlaštena da takav zahtjev ostvaruje u parničnom postupku, dok je odredbom člana 209. stav 1. istog Zakona određeno da se prijedlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku podnosi tužiocu, odnosno sudu. Slijedom navedenih odredbi, sud nalazi da kantonalni tužilac, odnosno tužilaštvo nije ovlašteno postaviti imovinskopravni zahtjev u krivičnom postupku. Sud je stava da tužiocu svakako pripadaju određena prava i dužnosti povodom ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva, primjerice pravo i dužnost da utvrđuje činjenice potrebne za odlučivanje o imovinskopravnom zahtjevu (član 45. stav 2. tačka g) ZKP FBiH), zatim dužnost da prikuplja dokaze o imovinskopravnom zahtjevu vezanom za krivično djelo te da ispita osumnjičenog, odnosno optuženog o činjenicama vezanim za prijedlog ovlaštene osobe (član 211. ZKP FBiH), međutim, ne predviđa se pravo tužioca da postavlja imovinskopravni zahtjev u situaciji kada to propusti učiniti ovlaštena osoba, pogotovo kada ovlaštena osoba ima priliku postaviti takav zahtjev, ali odluči ne postaviti isti, kao u konkretnom slučaju. Sud je razmotrio stav Vrhovnog suda FBiH izražen u Presudi broj 126 0 K 162857 21 Kžž 2 od 29.07.2021. godine, no sud cijeni da se istim stavom mijenja raniji stav Vrhovnog suda u pogledu

uskraćivanja tužiocu prava na podnošenje žalbe na odluku prvostepenog suda o imovinskopravnom zahtjevu, ali ne i pružanju tužiocu prava da umjesto ovlaštene osobe postavlja imovinskopravni zahtjev.

Dakle, imajući u vidu da ovlaštena osoba nije izričito postavila i opredijelila imovinskopravni zahtjev u konkretnom slučaju, to sud o istom nije ni odlučivao. Osim navedenog, sud ukazuje da bi, i da je ovlaštena osoba u ovoj krivičnoj stvari postavila imovinskopravni zahtjev, ista bila upućena da takav zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku, shodno odredbi člana 212. stav 4. ZKP FBiH, a obzirom da je donesena presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe.

Kako je donesena presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe, sud je na osnovu odredbe člana 203. stav 1. ZKP FBiH odlučio da troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Slijedom naprijed navedenog, sud je donio odluku kao u izreci presude.

Zapisničar
Zorić Darko

Sudija
Sinanović Emir

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Kantonalnom sudu u Tuzli, preko ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude. Žalba se podnosi u tri primjerka.